

משרד החינוך
המינהל הפדגוגי
האגף לחינוך יסודי
האגף לחינוך קדם יסודי

פלאי החי

תוכנית העשרה חינוכית
ניצנים בגני הילדים

תוכן העניינים

שבוע ראשון

"חיים במשק הקטן" - נכנסים אל עולם בעלי החיים, המשפחות והעבודות שבחוה.

שבוע שני

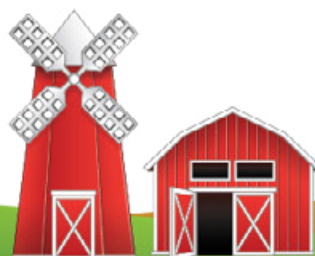
"יום של חיים וערכים" - בעקבות בעלי החיים שבמים נלמד על תקשורת מקרבת, עזרה ושיתוף.

שבוע שלישי

"שיעור לחיים" מסע מרתק בין בעלי החיים, כל אחד מלמד אותנו משהו חשוב על עצמנו.

שבוע רביעי

"צער בעלי חיים - הלב של הסיפור" - נגלה כיצד חז"ל מלמדים אותנו לראות, להרגיש ולדאוג לכל יצור חי.

פלאי החי

בחודש זה נצלול אל עולמם המופלא של בעלי החיים – מהמים, היבשה והאוויר – ונגלה כיצד כיצד הקב"ה ברא כל יצור בחכמה מיוחדת, מותאם לסביבתו.

דרך חקר, משחק, תנועה ורגש, נפתח את יכולת ההתבוננות, ההקשבה והרגישות שלנו – לעצמנו, לאחרים, ולעולם שסביבנו.

כדי לאפשר למהלך החודשי להיות משמעותי, נתמקד בפיתוח תחומים אלו:

ידע

- ♦ הכרות עם בעלי חיים מימיים, יבשתיים ואוויריים.
- ♦ הבנה כיצד בעלי חיים מסתגלים לסביבת חייהם. העמקה במושגים טבעיים כמו מים, אדמה, אוויר ומזון.
- ♦ חיבור בין עולמם של בעלי החיים לערכים אנושיים ורגשיים.

מיומנויות קוגניטיביות

- ♦ תצפית והשוואה בין סוגי בעלי חיים וסביבות חיים. זיהוי תכונות, התאמות ודפוסים חוזרים בטבע.
- ♦ פיתוח חשיבה חוקרת, סקרנות ויכולת להסיק מסקנות.
- ♦ הרחבת שפה ותיאור תהליכים בטבע ובחיים.

מיומנויות תוך-אישיות וחברתיות

- ♦ למידה מהטבע על תקשורת, שיתוף ועזרה הדדית.
- ♦ חיזוק שליטה עצמית וויסות רגשי – "להרגיע את הים הפנימי".
- ♦ פיתוח רגישות, חמלה וראייה של הזולת.
- ♦ עידוד ביטוי רגשי באמצעים מגוונים – תנועה, סיפור ויצירה.

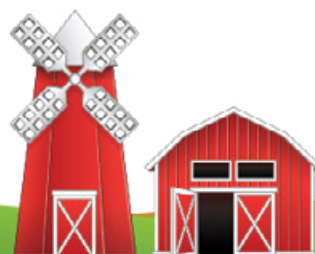
מיומנויות גופניות

- ♦ פיתוח מוטוריקה עדינה וגסה דרך תנועה המדמה בעלי חיים שונים.
- ♦ עבודה על תיאום, קצב ויציבה בהשראת עולם הטבע.
- ♦ תרגול יכולת שליטה והרפיה בתנועה, בהתאם למצב רגשי.

ערכים

- ♦ **רחמים ורגישות** "ורחמיו על כל מעשיו" (תהלים קמ"ה, ט') – ללמוד מהקב"ה להתבונן בחמלה על כל חי, להתייחס בעדינות ובכבוד לכל ברייה.
- ♦ **הכרת הטוב** "מה רבו מעשיך ה', כולם בחכמה עשית" (תהלים ק"ד, כ"ד) – להתפעל מהחכמה והסדר שבבריאה, ולראות בכל יצור ובכל תופעת טבע הזדמנות להודות.
- ♦ **אחריות ושמירה על הסביבה** – "לעבדה ולשמרה" (בראשית ב', ט"ו) – להבין שתפקיד האדם הוא לשמור, להגן ולטפח את העולם שניתן בידיו.
- ♦ **עזרה הדדית** – "טוב ה' לכל" (תהלים קמ"ה, ט') – כשם שבטבע בעלי החיים חיים מתוך איזון ותלות הדדית, כך גם אנחנו נלמד לדאוג זה לזה ולפעול מתוך אכפתיות.
- ♦ **איזון והרמוניה** – "הכל עשה יפה בעתו" (קהלת ג', י"א) – לכל יצור יש תפקיד וזמן משלו, וכל אחד חשוב במקומו. נלמד לקבל את עצמנו ואת האחר כחלק משלם אחד.

**חודש זה מזמין את הילדים למסע מרגש בפלאי החי שסביבנו –
לגלות, להתבונן, ולהרגיש חלק ממארג הבריאה –
בעיניים סקרניות, בלב רגיש וביחסים של אכפתיות וחיבור.**

שבוע ראשון

"חיים במשק הקטן" - נכנסים אל עולם בעלי החיים, המשפחות והעבודות שבחווה

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד' רביעי ייחודי	יום ה'	
מי אני בקולות	רכבת החיות	חיית הקסם	דיקלום קבוע לרביעי בשבוע	החיות מתעוררות	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים
ברוכים הבאים לעולם הפלאי של בעלי החיים	משפחות במשק	מהנותנים לנו בעלי החיים	התנא ר' חנינא בן דוסא והשבת אבידה	העבודות במשק	פעילות חינוכית העשרתית
חיות נפרדות לישון	שרשרת החיות	בלון מתנפח	דקלום לסיום	מי נכנס לחישוק?	סיום יום

במהלך השבוע נצא למסע מרתק לעולם החי.

נכיר את בעלי החיים שבמשק – את הפרה, התרנגולת, הכבשה, האפרוח ועוד – ונגלה איך כל אחד מהם תורם בדרכו הייחודית: חלב, ביצים, צמר ועשייה מתמדת. נבין שגם בעולם שלנו, כמו במשק, כל אחד חשוב, כל אחד נותן, ורק כשכולם תורמים – הממלכה פורחת.

דרך סיפור, משחק ויצירה נלמד על **ערך הנתינה והשייכות** – כי כל אחד הוא חלק מממלכה אחת גדולה.

"טוב עין – הוא יבורך" (משלי כ"ב, ט') –
מי שנותן באהבה, מביא ברכה לעולם כולו.

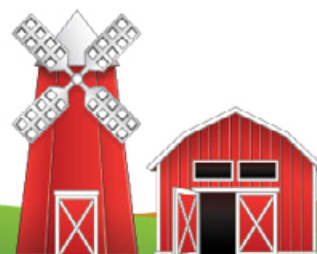
תרגילי פתיחה והתכנסות:

לפניכם פעילויות אותן מומלץ לשבץ בפתיחת היום בעת ההתכנסות הראשונית, לפני ארוחת הצהרים.

מטרתן לאפשר מעבר נוח ורציף מפעילות הבוקר לפעילות הצהריים, לבדוק את שמות הנוכחים, להציג את סדר היום ולהעניק יחס אישי לכל תלמיד.

בחרו פעילות אחת לכל יום. תוכלו לחזור להשתמש בכל פעילות אחת לשבוע באופן קבוע במהלך החודש. פעילויות חוזרות מהוות גורם לביטחון אצל התלמיד.

מומלץ לגוון ולהרחיב את הפעילויות, להוסיף רעיונות משלכם, ולעודד את התלמידים לקחת חלק, ליזום ולהרחיב בעצמם את הפעילויות.

מי אני בקולות?

מטרות:

- פיתוח יכולת הקשבה וזיהוי שמיעתי.
- עידוד דמיון וביטוי קולי.
- יצירת אינטראקציה קבוצתית חווייתית.

עזרים:

- כרטיסיות/תמונות של בעלי חיים (אופציונלי).

מהלך הפעילות:

- הילדים יושבים במעגל. נסביר שלכל בעל חיים יש קול מיוחד ושכעת ישחקו במשחק ניחוש לפי קולות.
- נציג קול של בעל חיים, הילדים מנחשים איזה בעל חיים.
- כל ילד בתורו בוחר בעל חיים (מתוך כרטיס או מהדמיון), מחקה את הקול שלו, ושאר הילדים מנחשים.
- המשחק נמשך עד שכל הילדים מתנסים.

הרחבת הפעילות לבוגרים:

- בנוסף לקול – מצורפת גם תנועה של בעל החיים.
- גרסה מהירה: חיקוי קול אחד קצר, והקבוצה צריכה לנחש מיד.

רכבת החיות

מטרות:

- חווית תנועה ודמיון סביב בעלי החיים.
- פיתוח יכולת חיקוי תנועתי וקולי.
- עידוד שיתוף פעולה ועבודה קבוצתית.

הכנה:

נסדר את הילדים במעגל או בשורה, נסביר שיצאו ל"מסע חיות" שבו כל רכבת תנוע כמו בעל חיים אחר.

מהלך הפעילות:

- הילדים מתחלקים למספר רכבות קטנות (כל רכבת 5-6 ילדים). בכל רכבת נבחר "קטר" – הוא המוביל.
- הקטר חושב על בעל חיים, ומתחיל ללכת בחיקוי התנועה והקול שלה. שאר הילדים ברכבת צועדים אחריו ומחקים אותו.
- לאחר דקה-שתיים מוחאים כף. הקטר הולך לסוף הרכבת, והילד הבא הופך להיות הקטר החדש, ובוחר בעל חיים אחר לחקות.
- ממשיכים כך עד שכל הילדים חוו תור כקטר.

התאמה לגיל הצעיר:

- במקום כל הקבוצה בבת אחת – בכל סבב עולים רק 3-4 ילדים, ושאר הילדים צופים.
- ניתן לשאול לפני תחילת התנועה: "

איזו בעל חיים בחרת?

איך היא הולכת?

איזה קול יש לה?"

הרחבת הפעילות לבוגרים:

- הקטר אינו אומר איזה בעל חיים בחר, והקבוצה צריכה לנחש לפי תנועה וקול.
- שילוב של שני קטרים במקביל – שיתוף פעולה של חיקוי זוגי.

חיית הקסם

מטרות:

- יצירת חיבור קבוצתי דרך משחק משותף.
- תרגול זיכרון ושימת לב.
- עידוד ביטוי מילולי ויכולת בחירה.

עזרים:

כדור רך אחד (בהמשך שניים או שלושה)

הכנה:

הילדים יושבים במעגל. נסביר להם שהכדור הוא "כדור קסם" שמגלה איזו בעל חיים כל אחד בוחר להיות.

מהלך הפעילות:

- הילד שמקבל את הכדור אומר את שמו ובוחר בעל חיים (למשל: "אני דוד, ובחרתי פיל").
- לאחר מכן הוא זורק את הכדור לחבר אחר במעגל.
- החבר שתפס – מציג את שמו ובעל החיים שבחר, וזורק הלאה.
- כך ממשיכים עד שכל הילדים אמרו את שמם ובחרו בעל חיים.

הרחבת הפעילות לבוגרים – פעילות חוזרת:

- סבב שני: כל ילד זוכר למי זרק בסבב הראשון, וחוזר על אותו סדר בדיוק (אסור לזרוק לאותו ילד פעמיים בסבב).
- לאחר 5–6 ילדים נוספים מצטרף כדור שני, ואז נעים במעגל בוזמנית עם שני כדורים.
- בהמשך ניתן להוסיף כדור שלישי – הילדים צריכים לעקוב ולשמור על סדר, תוך תיאום קבוצתי.

דגשים:

- לעודד חזרה על שמות – כך המשחק גם עוזר בלמידת שמות הילדים.
- להדגיש שכולם צריכים להיות מרוכזים כדי שהכדורים "לא ילכו לאיבוד".
- לשמור על קצב מהיר יחסית כדי ליצור עניין ואתגר.

החיות מתעוררות

מטרות:

- חווית דמיון והזדהות עם בעלי חיים.
- פיתוח יצירתיות בתנועה וגוף.
- עידוד שיתוף פעולה וקשב.

הכנה:

נסביר לילדים שעכשיו ניכנס ליער קסום, שבו כל בעלי החיים ישנים, וכעת הן עומדים להתעורר.
כל ילד חושב בליבו איזו בעל חיים הוא רוצה להיות.

מהלך הפעילות:

- הילדים מתפזרים בחדר ושוכבים/מתיישבים בתנוחה של "שינה".
- אחד הילדים נבחר להיות "המעיר". הוא מסתובב בחדר, נוגע קלות בילד אחר ומעיר אותו.
- הילד שהתעורר נעמד בפריז (תנועה קפואה) בתנוחה של בעל החיים שבחר (למשל: אריה עומד גאה, ציפור עם ידיים פרושות, צב מתכנס לאט).
- כך "מתעוררים" בהדרגה כל בעלי החיים, עד שנוצרת תמונה חיה של יער מלא בבעלי חיים.
- בסיום, ניתן לתת סימן מוסכם (מחייאת כף/צליל פעמון), וכל בעלי החיים מתחילים לנוע בחלל ולהשמיע קולות – חוויה קבוצתית של יער מתעורר.

הרחבת הפעילות לבוגרים:

- ניתן להוסיף הוראה – למשל: כל בעלי החיים הולכים "לחפש אוכל" או "מתחבאים מהגשם".

פעילות חינוכית העשרתית

הפעילויות הבאות מומלצות לזמן שלאחר ארוחת הצהריים

לפניכם פעילויות חינוכיות-העשרתיות בנושא פלאי החי.

שימו לב, יש לתכנן את הפעילויות מראש ולגלות רגישות וגמישות בהתאם לצרכי קבוצת הילדים. מומלץ להרחיב ולהוסיף גם מתוך תחומי הידע והעניין האישיים של מובילי הצהרון.

רבות נאמר על חשיבות הלמידה הפעילה ועל שילוב פעילויות חווייתיות בלמידה הפרונטלית. שילוב משחקים בלמידה גורם לתלמידים להתמודד עם אתגרים ומצבים שלא תמיד באים לידי ביטוי בלמידה פרונטלית כגון חקירה, פתרון בעיות, מעורבות שווה של כל המשתתפים, פיתוח סקרנות, דמיון ויצירתיות, עבודה בצוות ועוד. חשוב לזכור כי שילוב אלמנטים של משחק בלמידה אינו המטרה אלא אמצעי להשגת המטרה הלימודית.

"ברוכים הבאים לעולם הפלאי של בעלי החיים"

מטרות הפעילות

- ♦ יצירת תחושת פתיחה חגיגית לחודש חדש – הילדים נכנסים לעולם מרתק של בעלי חיים.
- ♦ פיתוח דמיון, תנועה וחוויה משותפת סביב נושא אחד.
- ♦ חיזוק תחושת שייכות – כל ילד הוא חלק מהפלאים. עידוד
- ♦ תשומת לב, חיקוי ויכולת הבעה בתנועה ובצליל.

עזרים

- ♦ סל או קופסה גדולה ומקושטת – "תיבת הפלאים"
- ♦ תמונות/צעצועים קטנים של בעלי חיים (פרה, כלב, תרנגולת, סוס, צב)
- ♦ מוזיקה שמחה וקצבית
- ♦ דפים צבעוניים, צבעי גואש או טושים, מספרים, דבק, קישוטים ליצירה
- ♦ בריסטול גדול ללוח קיר משותף

הכנה

- ◆ נכין את "תיבת הפלאים" מקופסת נעלים גדולה או סל.
- ◆ נקשט ונכניס תמונות שונות של בעלי חיים.

מהלך הפעילות

א. פתיחה – "מה מסתתר בתיבת הפלאים?"

- נושבים את הילדים במעגל סביב תיבת הפלאים.
- נספר: "היום אנחנו מתחילים חודש חדש ומיוחד – חודש שבו נכיר את ממלכת בעלי החיים! בתוך התיבה מסתתרים חברים חדשים מהעולם הגדול".
- נוציא בכל פעם בעל חיים אחד, נראה לילדים, נחקה יחד את הצליל והתנועה שלו.
- נמשיך עד שכל הילדים מצטרפים – כך ניצור אווירה חיה, שמחה וסקרנית.

ב. יצירה – "החותם של ממלכת בעלי החיים"

- נחלק דפים צבעוניים וכל ילד יטביע את כף ידו או רגלו בצבע גואש.
- נוסיף פרטים כך שטביעת היד תהפוך לבעל חיים – נצייר אוזניים, זנב, כנפיים או נקודות.
- נדביק את כל היצירות על בריסטול גדול תחת הכותרת "פלאי החי"
- נעמוד יחד מול הלוח, נתבונן ונאמר:
"כל אחד מאיתנו הוא מיוחד, וביחד אנחנו יוצרים "פלא אחד גדול וצבעוני".

הרחבת הפעילות לבוגרים

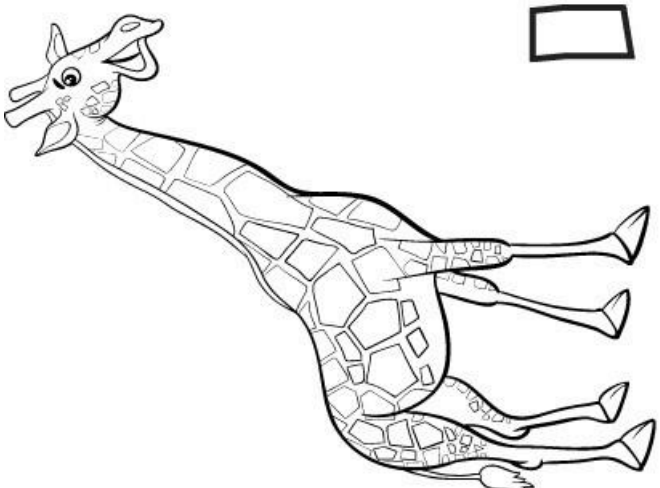
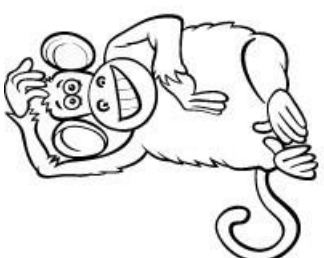
- ◆ לאפשר לילדים לבחור שם לממלכה וליצור שלט גדול עם השם הנבחר.
- ◆ לצרף לתיבת הפלאים "חפצים קסומים" של בעלי החיים – נוצת ציפור, ציור של חלב, או כדור צמר – ולנחש יחד למי שייך כל חפץ.
- ◆ לשוחח בקצרה על תכונות שמאפיינות בעלי חיים (כוח, חריצות, שיתוף) ואיך אפשר ללמוד מהן לחיי היום-יום בזהרון.

פלאי האלה

משפחות במשק

מטרות הפעילות

- ♦ היכרות עם בעלי החיים החיים במשק: תרנגול, כבשה, פרה ואפרוח.
- ♦ פיתוח הבנה של מושג המשפחה בעולם החי – מי האם, מי האב ומי הגור.
- ♦ טיפוח הקשבה, דמיון והבעה דרך סיפור ודקלום חוזר.
- ♦ חיזוק מוטוריקה עדינה ויכולת הצגה ודרמה.

עזרים

- ♦ תמונות או בובות של תרנגולת, אפרוח, כבשה, טלה, פרה ועגל
- ♦ בריסטולים צבעוניים, טושים, דבק, מספרים
- ♦ דפי שבלונה עם ראש וגוף של בעלי חיים
- ♦ מוזיקה שקטה לרקע

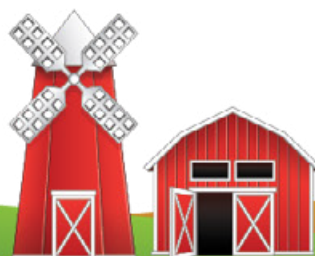
מהלך הפעילות

א. פתיחה – "מי גר במשק שלנו?"

- נשמיע קולות של חיות מהמשק וננסה לזהות יחד: מי אמר "מווו", מי אמר "מההה", מי קורא "קוקו-קו"?
- נציג בובות או תמונות של החיות ונאמר יחד את שמותיהן.
- נספר:
- "היום נכיר את המשפחות שחיות במשק. יש אם, אב ויש גורים קטנים – כמו במשפחה שלנו.
- ונשמע סיפור על אפרוח אחד קטן שיצא לחפש את אמא שלו".

ב. הסיפור – "האפרוח שמחפש את אמא" (דקלום חוזר)

מספרים תוך שימוש בקולות ובתנועות, הילדים חוזרים אחרי המשפטים

יצא האפרוח בבוקר מהלול,
 פקח עיניים, הביט סביב –
 "איפה אמא שלי?"
 הולך האפרוח, הולך הולך,
 ומגיע לשדה.
 שם רואה לועסת עשב ירוק.
 שואל האפרוח: "אולי את אמא שלי?"
 (השהיה)
 "מָהֶּ לֹא אֲנִי.
 אמא שלך לא לועסת עשב...
 (השהיה)
 אני אמא של **הטלה** שלי.
 אני כבשה
 רוץ חמוד, חפש עוד קצת –
 אולי תמצא אותה עוד מעט".
 הולך האפרוח, הולך הולך,
 ומגיע לרפת.
 שם רואה חיה גדולה מנענעת זנב.
 שואל האפרוח: "אולי את אמא שלי?"
 : "מווווו... לא אני.
 אמא שלך לא מנענעת בזנב
 (השהיה)
 אני אמא של **עגל** מתוק.
 אני פרה..."

חפש בלול, חפש עוד קצת
 אולי תמצא אותה עוד מעט
 הולך האפרוח, הולך הולך,
 והנה שומע קול מוכר:
 "קוֹקוֹקוֹ! קוֹקוֹקוֹ!"
 רץ האפרוח במהירות,
 האם זו אמא? שואל בהתרגשות
 קוראת התרנגולת: "אפרוח שלי, טוב
 שאתה כאן
 היכן היית כל הזמן?"
 אפרוח קטן קפץ וקרא
 "מצאתי אותך, אמא יקרה!"
 "כמה טוב למצוא את אמא!"

ג. יצירה – "בובות אצבע של משפחת המשק"

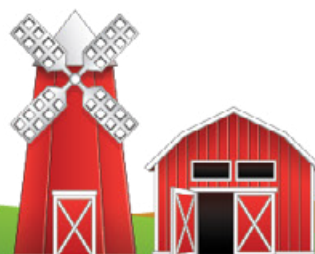
- נחלק לכל ילד בריסטול עם ציור ראש וגוף של בעל חיים – אפרוח, כבשה, פרה, תרנגולת.
- נצבע, נקשט, ונחתוך שני חורים קטנים למטה לאצבעות.
- הילדים יכניסו את האצבעות, יניעו את בעלי החיים ו"יחיו" אותם.
- נציב במה קטנה על השולחן וניתן לילדים "לטייל" עם הדמויות שלהם.

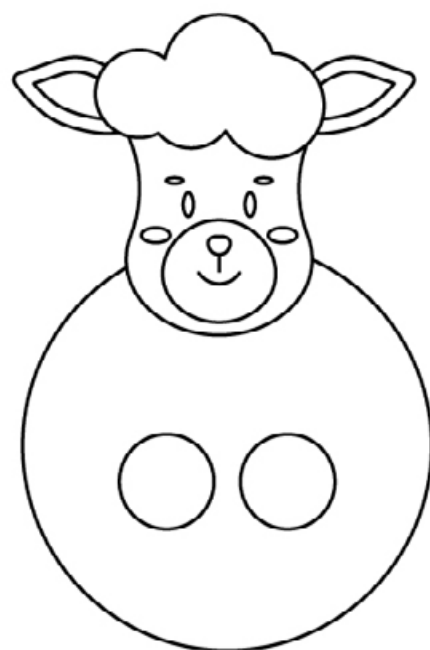
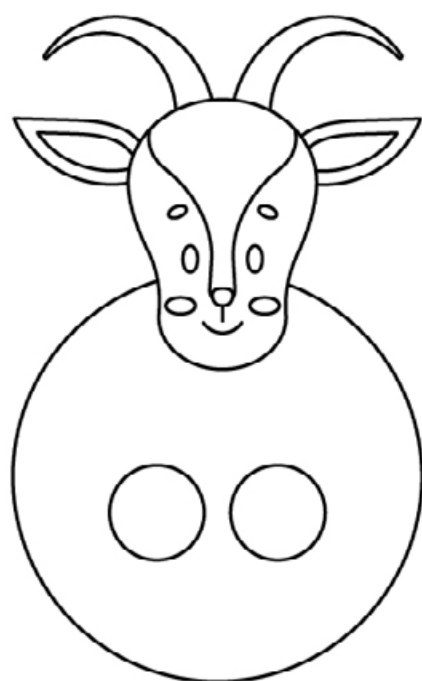
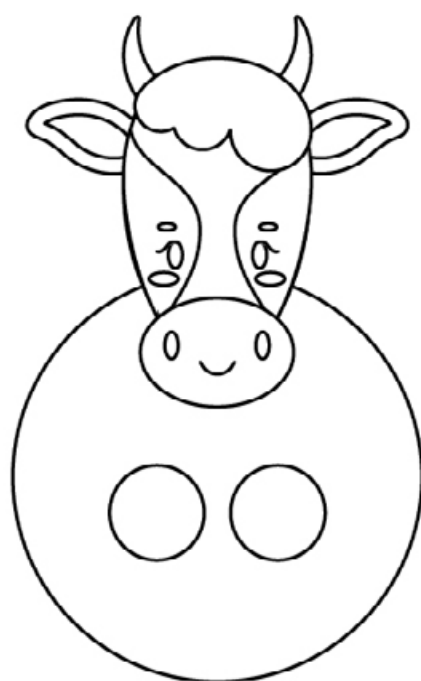
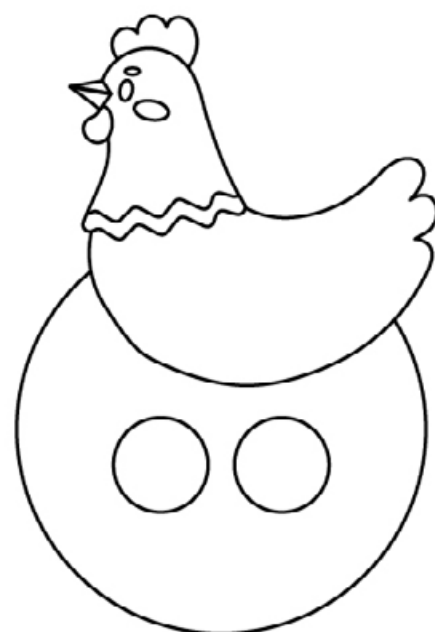
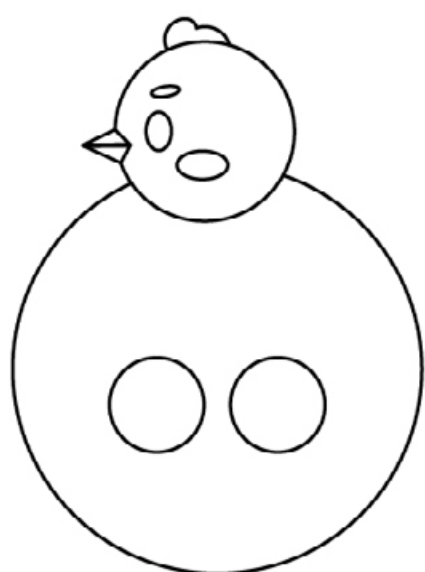
ד. סיכום – "ממחיזים את הסיפור שלנו"

- נבחר ארבעה ילדים – כל אחד יהיה דמות אחת מהסיפור.
- נקרא שוב את הסיפור לאט, והילדים עם הבובות ימחיזו אותו.
- כל הקבוצה תלווה בקולות החיות ובתנועות.

הרחבה לבוגרים

- נבקש מהילדים לזהות מי שייך למי ("הפרה לעגל, הכבשה לטלה..").
- ניתן לשחק "קולות במשק" – כל ילד בוחר חיה, והמנחה קוראת "אמא תרנגולת מחפשת את האפרוח שלה" – הילדים צריכים למצוא את בן הזוג שלהם לפי הקול.

איך עוזרים לנו בעלי החיים?

מטרות הפעילות

- ♦ הבנת התרומה של בעלי החיים לאדם – חלב, צמר, ביצים ועוד.
- ♦ פיתוח יכולת התאמה וקישור בין מושג למקורו.
- ♦ טיפוח ערך הנתינה – להבין שגם אנחנו יכולים "לתת" לסביבה שלנו.
- ♦ עידוד חשיבה חיובית ושיתוף רגשי.

עזרים

- ♦ כרטיסים עם תמונות של בעלי חיים: פרה, תרנגולת, כבשה, איל
- ♦ כרטיסים תואמים של מוצרים: חלב, ביצים, צמר, שופר
- ♦ דף משימה – חיבור בקו בין בעל החיים למוצר (לכל ילד)
- ♦ טושים או צבעים
- ♦ לבבות קטנים מבריסטול בצבעים שונים

מהלך הפעילות

א. פתיחה – "תודה לבעלי החיים"

- נושא את הילדים במעגל ונשאל:
"איזה דברים טובים בעלי החיים נותנים לנו?"
- נציג כרטיס עם פרה ונשאל:
"מה הפרה מניבה לנו?" – הילדים יענו: חלב.
- נמשיך עם תרנגולת, כבשה, איל... במה אנו נעזרים בתרנגול/כבשה/איל?
נציין:
- "כל בעל חיים נותן משהו מיוחד משלו. וגם אנחנו – יכולים לתת משהו טוב משלנו".

ב. פעילות מרכזית – "מחברים ונותנים"

שלב 1 – התאמה וחשיבה

- נחלק לילדים דף עם ארבעה ציורים בצד אחד של בעלי החיים ובצד השני של מוצרים.

נאמר:
"נחשוב יחד מה כל אחד נותן – נעביר קו בין בעל החיים לבין מה שהוא נותן לנו".

לדוגמה:

- ♦ פרה = חלב
- ♦ תרנגולת = ביצים
- ♦ כבשה = צמר
- ♦ איל = שופר

ג. הרחבה ערכית – "מה אני נותן לאחרים?"

- ♦ נציג לבבות קטנים ונאמר:
"גם אנחנו יכולים לתת – לא חלב או ביצים, אלא דברים טובים מהלב".
- ♦ כל ילד יקבל לב ויצייר או יגיד מה הוא רוצה לתת לחבריו (חיבוק, עזרה, חיוך, משחק...).
- ♦ ניצור "עץ נתינה" – נצמיד את הלבבות לבריסטול בצורת עץ גדול.

סיכום

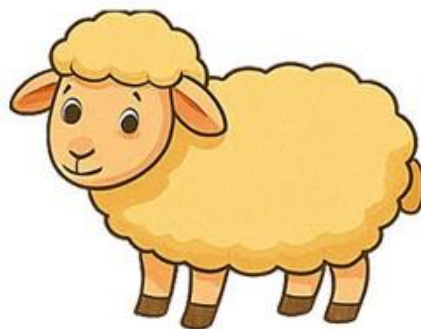
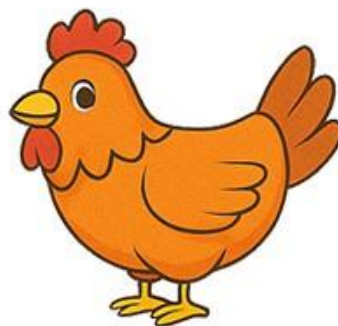
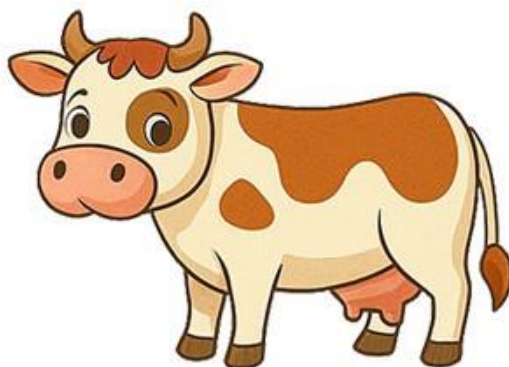
- ♦ נחזור על הקשרים שנלמדו: פרה-חלב, כבשה-צמר, תרנגולת-ביצים, הפרה נותנת חלב, התרנגולת ביצים, גם אני נותן חיוך – לחברים טובים!"
- ♦ נצפה בלוח "הלבבות שלנו" ונעודד את הילדים לנסות לממש את הנתינה האמיתית במהלך היום.

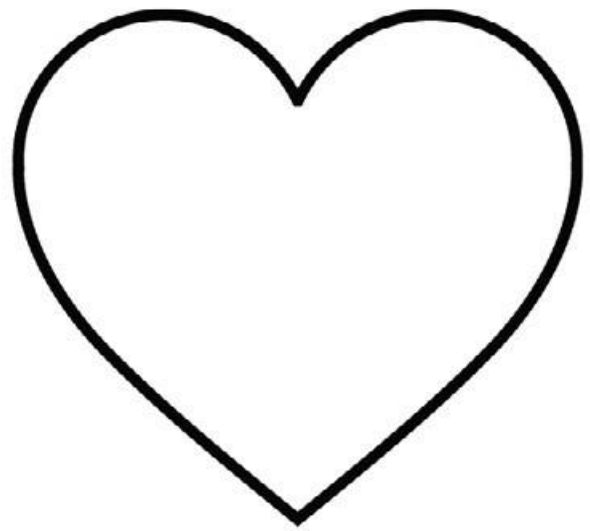
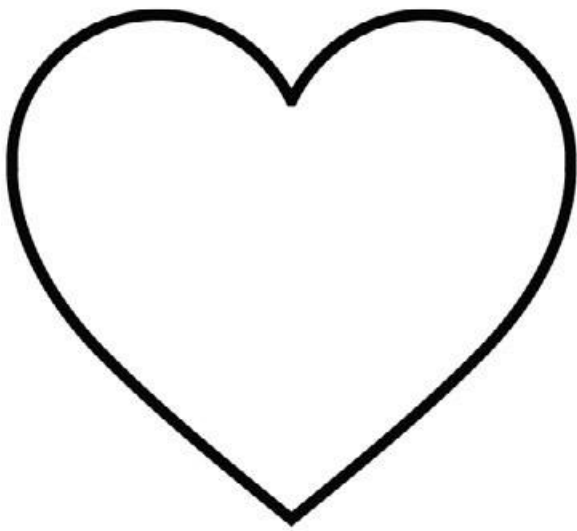
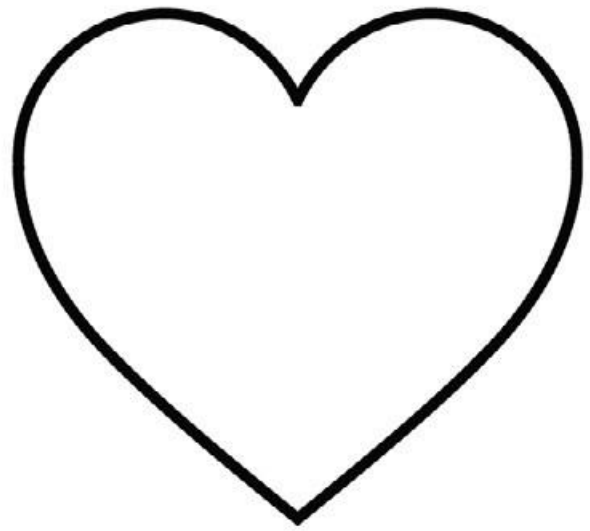
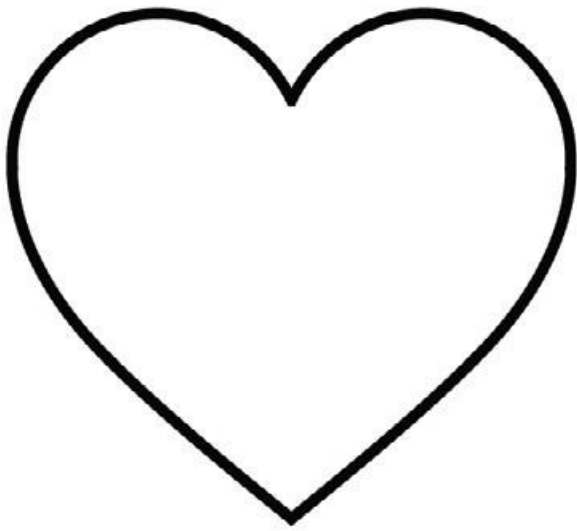
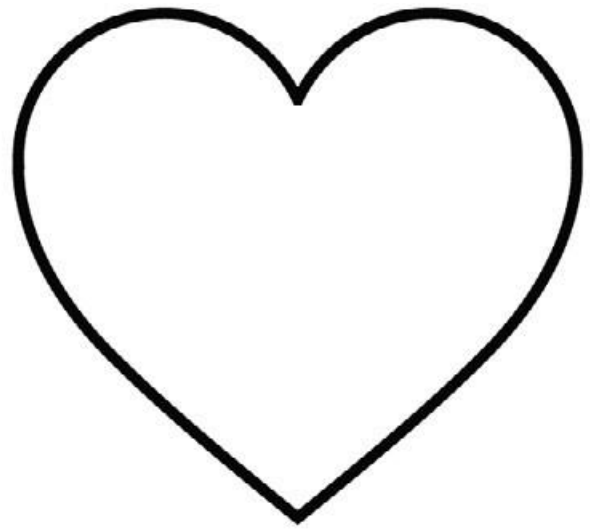
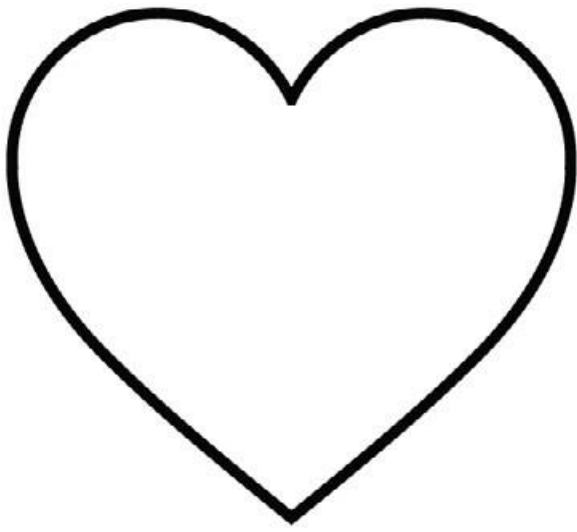
הרחבה לבוגרים

- ♦ אפשר להוסיף דף חשיבה – "מה היה קורה אם הפרה לא הייתה נותנת חלב?" ולדבר על תלות הדדית בעולם.

מתחו קו בין המוצר לבעל החיים המתאים:

רביעי ייחודי

"ר' חנינא בן דוסא והשבת אבידה"

שבוע ראשון – סיפור והצגה

יום רביעי שלנו נפתח במסע לעולם הדמיון! הילדים נחשפים לסיפור חי ומודרך, ואז לאט-לאט נכנסים לתוך עולם הדרמה: איך עומדים על במה, איך מביעים רגש, איך מקשיבים לשחקן שמולך.

מטרה: לפתח ביטוי רגשי, שפת גוף, הקשבה ועבודת צוות – בדרך חווייתית ומהנה.

פתיחה קבועה:

רביעי הגיע –

מה מחכה?

הפתעה בכל פעם –

לא נגלה!

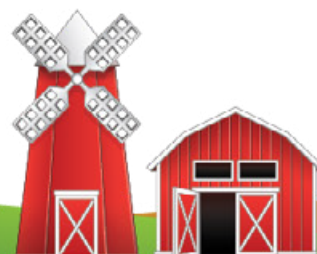
דרמה, חרוזים, אנגלית וצחוק,

ומשחקים של פעם –

כמו קסם מתוק!

מטרות הפעילות

- ♦ הכרת ערך היושר והאחריות באמצעות סיפור השבת אבידה.
- ♦ פיתוח חשיבה מוסרית ויכולת הבחנה בין "שלי" ל"של אחר".
- ♦ חיזוק יכולת הקשבה, הבנת רצף סיפור והבעת רגשות דרך תנועה ודרמה.
- ♦ פיתוח שיתוף פעולה ויכולת ביטוי אישי בקבוצה.

שלב א' – שיחת פתיחה

מטרה: לעורר סקרנות ולקשר לנושא.

- ◆ נשאל: "קרה לכם פעם שמצאתם משהו שלא שלכם?" "מה
- ◆ הרגשתם? מה עשיתם?"
- ◆ נסביר: היום נשמע סיפור אמיתי מחכמי ישראל על התנא רבי חנינא בן דוסא.

שלב ב' – סיפור

(על פי מסכת תענית כ"ה ע"א ומדרשי חז"ל)

לפני שנים רבות בארץ ישראל חי התנא רבי חנינא בן דוסא – חכם גדול, צנוע ועניו מאוד. ביתו היה פשוט, כמעט ללא רכוש, אך ליבו היה מלא שמחה ואמונה. יום אחד, בזמן שעבד ליד ביתו, הבחין רבי חנינא בשתי תרנגולות הוא הביט בהם ואמר לעצמו:

"ודאי התרנגולות שייכות למישהו. איני יכול לקחת דבר שאינו שלי." הוא הניח להם להישאר בביתו, מאכיל ומשקה אותם בכל יום, כדי לשמור עליהם עד שיבוא בעלים.

חלפו ימים – והתרנגולות הטילו ביצים.

מהביצים בקעו אפרוחים קטנים, וגם אותם שמר רבי חנינא באותה נאמנות. כעבור זמן, התרבו התרנגולות עד שהחצר התמלאה בקולות קרקור ורשרוש כנפיים. היה רעש רב – התרנגולות התרוצצו בכל פינה. אמר רבי חנינא:

"איני יכול להשאיר כך את החצר"

הוא חשב דרך לשמור על הנאמנות גם בסדר ובשקט. מכר את כל התרנגולות, ובכסף שקיבל קנה עיזים.

"אלו במקום התרנגולות", אמר לעצמו, "וכשאמצא את בעליהן – אשלם לו בעיזים." עבר זמן רב.

יום אחד הופיע איש ושאל:

"רבי חנינא, האם במקרה מצאת פעם תרנגולות שאבדו לי?" שאל אותו רבי חנינא:

"אמור לי, בני, מה סימניה?"

האיש תיאר במדויק את התרנגולת – ואמר שהיו קשורות בסרט אדום ברגליהם מיד הבין רבי חנינא כי זהו בעל התרנגולות האמיתי.

הוא חיך ואמר בשמחה:

"אם כך, שלך הן – כל העיזים האלה שברשותי. מן התרנגולות שלך באו כולן!"
האיש התפלא מאוד מן היושר והאמונה הגדולה.

דרך הסיפור נלמד על אחריות, יושר והשבת אבידה באמונה שלמה.

שלב ג' – פעילות בדרמה: תמונות בתנועה

מטרה: להבין את מהלך הסיפור ולבטא רגשות ופעולות בתנועה.

אופן הביצוע:

• נחלק את הילדים לקבוצות קטנות (4–6 ילדים בכל קבוצה).

• כל קבוצה בונה **תמונה חיה בתנועה:**

♦ תמונה 1: ר' חנינא מוצא את התרנגולות.

♦ תמונה 2: התרנגולות דוגרת והאפרוחים גדלים.

♦ תמונה 3: ר' חנינא קונה עיזים

♦ תמונה 4: ר' חנינא מחזיר את העיזים לבעל האבידה.

• נקריא את הסיפור לאט, וכל קבוצה מציגה לפי התיאור.

• אפשר לעבור בין הקבוצות ולעודד שימוש בתנועות גוף, הבעות פנים ורגשות.

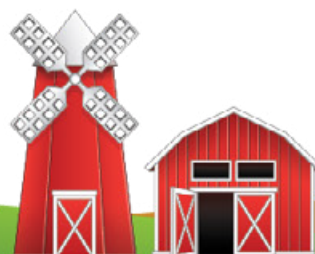
סיכום קצר:

נשאל את הילדים – "מה גרם לר' חנינא להחזיר את העיזים?"

נשמע תשובות על יושר, אחריות ואכפתיות.

שלב ד' – טכניקה קצרה לסיום: "הכיסא החם"

מטרה: לעודד חשיבה וראייה מזווית של הדמות.

אופן הביצוע:

- ◆ מושיבים ילד אחד על "הכיסא החם" – הוא "ר' חנינא בן דוסא".
- ◆ שאר הילדים שואלים שאלות קצרות:

"לא היה לך קשה לוותר על העיזים?"

"איך הרגשת כשהבעלים הגיע?" "מה

למדת מזה?"

- ◆ הילד עונה כמו הדמות, מהמחשבות שלה.
- ◆ ניתן להחליף תפקידים – גם "האיש שאיבד את התרנגולות" או "התרנגולת".

"העבודות במשק"

מטרות הפעילות

- ◆ היכרות חווייתית עם העבודות במשק ובעלי החיים שבו.
- ◆ פיתוח מיומנויות מוטוריות עדינות וגסות דרך פעילויות מגוונות.
- ◆ חיזוק יכולת שיתוף פעולה, המתנה לתור והקשבה להוראות.
- ◆ פיתוח אחריות, התמדה ועבודה בצוות.
- ◆ חיזוק תחושת שייכות ועזרה הדדית

פתיחה

משוחחים יחד:

- ◆ אלו עבודות יש לעשות בחווה? (ניקיון, האכלה, איסוף ביצים, השקיה)
- ◆ מי עושה את העבודות השונות במשק?
- ◆ למה חשוב שכל אחד יעזור?
- ◆ איזו עבודה הייתם רוצים לעשות אתם?

לאחר השיחה, הילדים מתחלקים לקבוצות קטנות ועוברים בין **שלוש תחנות פעילות**, כשבכל תחנה הם מתנסים בעבודה שונה.

ניתן למנות "מבקרים" – ילדים שצופים ומוחאים כפיים, ואחר כך מתחלפים עם המשתתפים.

תחנות הפעילות

תחנה 1 – מאכילים את בעלי החיים

עזרים:

3 קופסאות קרטון (אפשר מארגזים קטנים).
מדביקים על כל ארגז תמונה של בעל חיים (תרנגול, עז, פרה).
גוזרים את אזור הפה של החיה כך שיהיה פתח להכנסת "אוכל".
מכינים סלסילה עם "מאכלים" בצבעים שונים:

- ♦ רצועות נייר ירוקות – דשא לעז
- ♦ רצועות נייר חומות – קש לפרה
- ♦ גרגירים קטנים – גרעיני תירס/סרטי ניר קרפ לתרנגול

מה עושים:

הילדים מאכילים את בעלי החיים לפי ההתאמה הנכונה – מכניסים את המאכלים דרך הפה שגזרו בקופסה.

מטרות:

התאמה לפי צבע, חיזוק מוטוריקה עדינה, הקשבה והבחנה חזותית.

תחנה 2 – אוספים את הביצים

עזרים:

ביצים מפלסטיק או מקלקל, סלסלות קטנות
אפשר לסמן מסלול או שני טורים עם חבלים על הרצפה

מה עושים:

מפזרים את הביצים לאורך המסלול.
שני ילדים מתחרים – מי אוסף ראשון את כל הביצים לסלסלה שלו.

הרחבה לבוגרים:

הילדים עובדים בזוגות – אחד עוצם עיניים, והשני מנחה אותו במילים בלבד ("צעד קדימה... ימינה..."). (עד שיאסוף את הביצים ויחזיר לסל).

מטרות:

שיתוף פעולה, אמון, פיתוח שמיעה והבנת הוראות, תיאום תנועתו.

תחנה 3 – מנקים את החווה

עזרים:

חלק מהחלל מסומן כ"חווה" בעזרת סרט הדבקה או חבל.
בתוכה מפזרים נייר גרוס או רצועות נייר צבעוניות ("לכלוך").
מסמנים קו על הרצפה – "גדר".

מה עושים:

הילדים שוכבים על הרצפה ונושפים כך שכל הלכלוך יעבור מעבר לקו הסימון.
אפשר גם להשתמש במניפות נייר קטנות או בצלחות חד-פעמיות לנפנוף.
לאחר מכן "בודקים" יחד שהחווה נקייה.

מטרות:

ויסות נשימה, עבודת צוות, שמירה על גבולות ותיאום קבוצתי.

סיום והחלפה בין התחנות

לאחר שכל קבוצה סיימה את הפעילות בתחנה שלה, נקרא יחד
"בחווה כולם עוזרים,
עובדים, צוחקים ומסתדרים!"
הקבוצות מתחלפות בין התחנות לפי סדר, עד שכולם עוברים בכל התחנות.

מעגל סיום משותף

מתכנסים במעגל לסיכום:

- ♦ איזו עבודה הכי אהבתם?
- ♦ איזו הייתה הכי קשה?
- ♦ למה חשוב שכל אחד יעזור?

פעילויות לסיום היום

פעילות הסיום מסמלת סגירת מעגל יומי, ומסכמת את שלבי הפעילות וסיום ביצוע כל מרכיבי היום בצהרון.

היא מסמלת את הפרידה עד ליום שלמחרת.

בפעילויות הסגירה ניתן ביטוי לילדים, לספר על מה שהיה, ולאפשר עיבוד, ולרגש לקראת יום המחרת.

לפניכם הצעות לפעילויות סיום וסיכום המבטאות דברים אלה.

חיות נפרדות לישון

מטרות:

- יצירת מעבר הדרגתי מהפעלתנות של היום לשקט ורוגע.
- תרגול דמיון מודרך באמצעות חיקוי בעלי חיים.
- חיזוק שליטה בגוף – מתח-שחרור ונשימות עמוקות.

מהלך הפעילות:

- הילדים מתפזרים בחדר ובוחרים לעצמם בעל חיים בדמיון.
- נאמר: בעלי החיים חוזרים לישון ביער, כל ילד מתכרבל בתנוחה מתאימה לבעל חיים שבחר, עוצם עיניים ונשכב בשקט.
- לאחר רגע נשמע סימן (מחיא כף או צליל קל) ובעלי החיים "מתעוררים": כל ילד נעמד, נמתח בתנועה גדולה המדמה את בעל החיים שלו, נושם נשימה עמוקה, ומוציא קול רך המתאים לה.
- שוב ניתן סימן – בעלי החיים חוזרים לשכב לישון.
- התרגול חוזר מספר פעמים, בקצב הולך ונרגע, עד שהילדים נכנסים לאווירה שקטה ורגועה.

דגשים להנחיה:

- ♦ לעודד נשימות עמוקות בכל קימה ושכיבה: "שאיפה... נשיפה...".
- ♦ להדגיש את ההבדל בין מצב של מתח (קימה, מתיחה, קול) לבין מצב של שחרור (שכיבה, רגיעה).
- ♦ ליצור אווירה רגועה בעזרת קול שקט ותנועות איטיות.

הרחבת הפעילות לבוגרים:

ניתן להוסיף מעבר פעיל: בעל החיים מתעורר, עושה סיבוב קצר בחדר תוך כדי חיקוי תנועות האופייניות לה, ואז בוחרת מקום חדש לישון. כך נוצרת דינמיקה עשירה יותר של תנועה, דמיון ונשימות מודעות.

שרשרת החיות

מטרות:

- יצירת סיום קבוצתי מגבש וחוויתי.
- תרגול שיתוף פעולה וקשב הדדי.
- חיבור לנושא בעלי החיים דרך תנועה וקול.

מהלך הפעילות:

- הילדים עומדים במעגל.
- הילד הראשון בוחר בעל חיים ומדגים תנועה או קול קצר שלו.
- הילד הבא חוזר על מה שעשה הראשון, ומוסיף בעל חיים נוסף משלו.
- הילד השלישי חוזר על שני בעלי החיים הקודמים ומוסיף בעל חיים חדש – וכך הלאה.
- נבנית "שרשרת חיות" הולכת ומתארכת, כאשר כל ילד צריך לזכור ולבצע את הרצף.
- בסיום, כל הקבוצה מבצעת יחד את כל שרשרת החיות ברצף – תנועה וקול.

דגשים להנחיה:

- ♦ לעודד חיקוי ברור, תנועה בולטת או קול קצר כדי שיהיה קל לזכור.
- ♦ במידה והילדים צעירים, ניתן להגביל ל-3-4 בעלי חיים ברצף ולסגור את המעגל מוקדם.
- ♦ ליצור אווירה שמחה וקלילה, ולא תחרותית.

הרחבת הפעילות לבוגרים:

- ♦ ניתן לאתגר את הילדים עם שרשרת ארוכה יותר.
- ♦ אפשר לחלק לשתי קבוצות – קבוצה אחת יוצרת שרשרת חיות וקבוצה שנייה צריכה לשחזר אותה בדיוק.
- ♦ ניתן לשלב בעלי חיים דמיוניים שהילדים ממציאים בעצמם.

בלון מתנפח

מטרות:

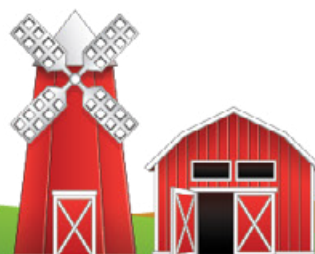
- שחרור מתחים פיזיים ורגשיים בסיום היום.
- פיתוח שליטה בתנועה – מתח ושחרור.
- תרגול נשימה, קצב ותיאום קבוצתי.

עזרים:

תוף/כלי הקשה) אפשר גם מחיאת כף בקצב קבוע)

מהלך הפעילות:

- הילדים עומדים במעגל צפוף.
- מוסבר להם שבמרכז המעגל יש בלון דמיוני שמתחיל להתנפח. בכל מחיאת תוף/כף, הבלון גדל והילדים קופצים צעד קטן אחורה.
- הבלון הולך וגדל עד שמגיע "לשיא" – ואז נשמעת מחיאת תוף חזקה, כולם צועקים "פוף!" והבלון מתפוצץ.
- הפעילות חוזרת מספר פעמים בקצב שונה (מהיר/איטי).

- כעת כל ילד עומד בחלל החדר במקום נפרד, במרחק שמאפשר לכל אחד למתוח ידיים.
- כל ילד הופך לבלון: מתמתח לאט עם כל הגוף, עולה על קצות האצבעות, פותח ידיים, מותח פנים.
- כשהבלון מגיע לשיא – הוא מתפוצץ! הילדים נופלים למטה ומכווצים את הגוף הכי קטן שאפשר.
- תרגול נוסף – הילדים מתנפחים שוב, אך הפעם במקום "פיצוץ" מוציאים אוויר לאט לאט פוּוּוּוּוּוּ... תוך שחרור הדרגתי של הגוף, עד לנפילה רכה והרפיה מוחלטת על הרצפה.

דגשים להנחיה:

- ♦ חשוב להקפיד על קצב אחיד לכל הקבוצה, בהתאם לתוף/מחיאיות.
- ♦ לעודד את הילדים להרגיש את ההבדל בין מצב מתוח מאוד לבין מצב של שחרור מוחלט.
- ♦ להשתמש בקול שקט בסיום כדי להוביל להרפיה.

הרחבת הפעילות לבוגרים:

- ♦ ניתן לחלק את הקבוצה לשניים: קבוצה אחת היא "הבלונים" שמתנפחים, והקבוצה השנייה היא "הרוח" שמסייעת להם להתרוקן באיטיות.
- ♦ אפשר לשלב תרגול דמיון מודרך – כל ילד מדמיון מה צבע הבלון שלו, האם הוא בלון גדול או קטן, קל או כבד.

מי נכנס לחישוק?

מטרות:

- חיזוק הידע הנלמד לאורך השבוע בדרך משחקית ותנועתית.
- תרגול חשיבה, הקשבה ושיוך לקטגוריות.
- יצירת סיכום חווייתי ומגבש לשבוע.

עזרים:

3-4 חישוקים (תלוי במספר הקטגוריות/בעלי החיים).

מהלך הפעילות:

- מניחים על הרצפה שלושה חישוקים (או יותר, לפי הצורך).
- בכל שבוע נקבע מראש את החלוקה – למשל:
 - שבוע בנושא בתי גידול: חיות בים / חיות במשק / חיות ביער.
 - שבוע בנושא בעלי חיים מסוימים: פרה / תרנגול / חמור.
- כל ילד מקבל תור: נאמר לו שם של חיה או פרט מידע על חיה, והוא צריך לחשוב לאיזה חישוק זה שייך, ולגשת לעמוד בתוכו.
- דוגמה: מביאה לנו ביצים- הילד נכנס לחישוק של התרנגול.
- גרה ברפת- הילד נכנס לחישוק של הפרה.
- הפעילות נמשכת עד שכולם משתתפים, ניתן לחזור מספר סבבים עם דוגמאות שונות.

דגשים להנחיה:

- לעודד את הילדים לחשוב בקול רם: למי זה שייך? למה?
- לשמור על אופי מהנה ולא תחרותי.
- להתאים את כמות המידע לרמת הגיל (לצעירים – רק שמות חיות; לבוגרים – גם פרטים ייחודיים).

הרחבת הפעילות לבוגרים:

- ניתן לבקש מהילד שנכנס לחישוק להסביר במשפט קצר מדוע בחר בחישוק הזה.
- אפשר לשלב חישוקים ריקים ולבקש מהקבוצה להחליט איזו קטגוריה הם מייצגים.
- ניתן להפוך את זה למשחק שיתופי: כל הילדים יחד צריכים להיכנס לחישוק הנכון לפי פרט מידע שמושמע.

שבוע שני

"יום של חיים וערכים" - בעקבות בעלי החיים
שבמים נלמד על תקשורת מקרבת, עזרה ושיתוף.

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד' רביעי ייחודי	יום ה'	
מי אני בקולות	רכבת החיות	חיית הקסם	דיקלום קבוע לרביעי בשבוע	החיות מתעוררות	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים
בעלי חיים במים - פתיחה	להיות דולפין - תקשורת נעימה בעולם החברתי	איך אני עוזר לעצמי להיות דולפין	משחקים של פעם	משל הדגים והשועל - "אם אין מים אין חיים, ואם אין תורה אין קיום"	פעילות חינוכית העשרתית
חיות נפרדות לישון	שרשרת החיות	בלון מתנפח	דקלום לסיום	מי נכנס לחישוק?	סיום יום

מעמיקים אל עומק הים ולומדים מהדגים, הכרישים והדולפינים על עצמנו.
נכיר את בעלי החיים החיים במים וביבשה, נבחין ביניהם ונלמד על סוד ההסתגלות שלהם לסביבה.
דרך סיפור, תנועה ומשחק נגלה שגם לנו יש "ים רגשות" משלנו –
וכמו הדולפין, נוכל לבחור בתקשורת נעימה ומכבדת עם החברים שסביבנו.
נלמד איך להרגיע את הים הפנימי שלנו כשנסער,
ונזכור – כמו שהמים הם החיים של הדגים, כך התורה והערכים הם מקור החיים שלנו,
כמו שנאמר: "עץ חיים היא למחזיקים בה" (משלי ג', י"ח)

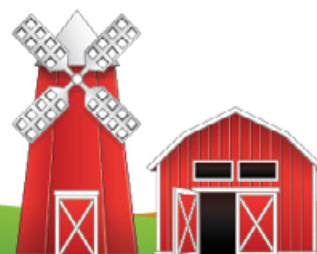
בעלי חיים במים - פתיחה

מטרות

- היכרות עם בעלי חיים החיים בים וביבשה.
- פיתוח יכולת הבחנה, מיון והתבוננות.
- חיזוק עבודת צוות ושיתוף פעולה.
- היכרות ראשונית עם מושגי יסוד בנושא **כשרות בעלי החיים שבים**.

עזרים

- ♦ בד כחול גדול (הים).
- ♦ כרטיסים עם תמונות של בעלי חיים ימיים ויבשתיים (דגים, דולפין, כוכב ים, שועל, גמל, סוס).
- ♦ מוסיקה רגועה של ים.

מהלך הפעילות

א. פתיחה – "ים או יבשה?"

- נפרוס את הבד הכחול במרכז החדר – זה הים שלנו.
- נחלק כרטיסים עם תמונות בעלי חיים.
- כל ילד בתורו בוחר – "האם בעל החיים שלי גר בים או ביבשה?"
- הילדים מניחים את הכרטיס המתאים במקומו: על הבד הכחול (ים) או מחוצה לו (יבשה).
- נציין: "יש בעלי חיים שגרים במים, ויש כאלה שחיים על האדמה. כל אחד מותאם לסביבה שלו".

ב. תנועה – "הים שלנו"

- נזמין קבוצת ילדים להחזיק בבד הכחול מסביב, כמו מצנח.
- נגדיר סימנים:
- ♦ "ים רגוע" – תנועה עדינה, איטית, קצב נשימה רגוע.
- ♦ "ים סוער" – תנועה חזקה ומהירה.
- נתרגל יחד ונשאל:
- "איך מרגיש הגוף כשהים רגוע? ואיך כשהוא סוער?"
- (חיבור רגשי עדין – ויסות ושליטה עצמית דרך תנועה).

ג. שיח – "הדגים שבים שלנו"

- נציג תמונות של כמה דגים ונשאל:
- ♦ "מה אתם יודעים על הדגים?"
- ♦ "מה מיוחד בהם?"
- נשמע תשובות ונאמר:
- "לא כל הדגים שאנחנו רואים מתאימים לאכילה – יש דגים שהם **כשרים**, ויש דגים שהם **לא כשרים**".

ד. נושא הכשרות – הסבר קצר ומותאם לגיל

"את־זה תאכלו מכל אשר במים, כל אשר־לו סנפיר וקשקשת... אתם תאכלו".
(ספר ויקרא, פרק י"א פסוק ט')

נאמר לילדים באופן פשוט ובהיר:

"הדגים שאוכלים צריכים להיות דגים **כשרים**. דג כשר

הוא דג שיש לו **סנפירים וקשקשים**."

כשיש לדג סנפירים וקשקשים – אנחנו יודעים שהוא מתאים לאכילה.

אם אין לו – כמו כריש או דג חרב – אנחנו לא אוכלים אותו."

אפשר להראות דוגמה בתמונות:

♦ **כשרים:** בורי, סלמון, דניס.

♦ **לא כשרים:** כריש, חתול ים.

ה. סיכום

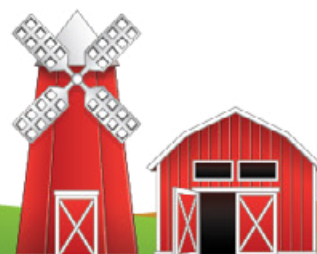
♦ מה למדנו היום על הים ובעלי החיים?

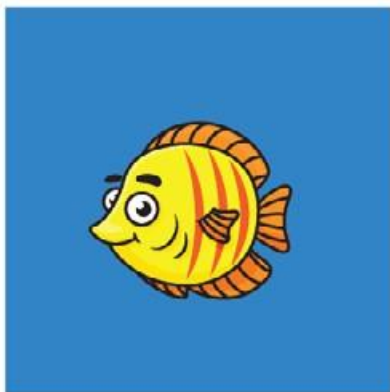
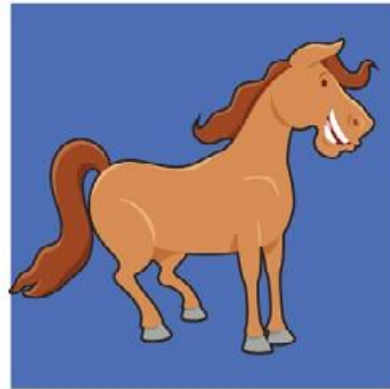
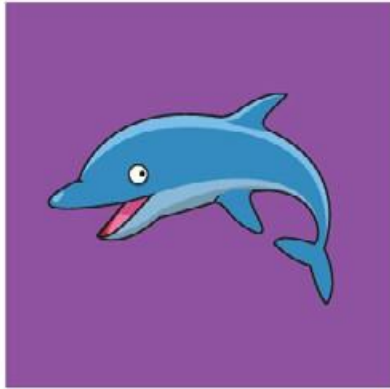
♦ מה מיוחד בדגים שבים?

הרחבה לבוגרים

♦ נבקש מהילדים לתאר מה בעל החיים עושה כשהים "סוער" (כשהמים נעים חזק) – איך הוא מסתגל? כך נדבר על גמישות והתמודדות במצבים משתנים.

♦ ניתן לילדים לבחור בעל חיים ימי שהם אוהבים ולספר איך הוא נע, מה הוא אוכל, ואיך הוא מסתדר עם אחרים – עידוד ביטוי עצמי ודמיון.

"להיות דולפין – תקשורת נעימה בעולם חברתי"

הפעילות נכתבה בהשראת רעיון חברתי מוכר מהפסיכולוגיה החיובית, הממחיש שלושה סגנונות תגובה למצבים חברתיים: תוקפנות, ויתור ותקשורת אסרטיבית. אין שימוש בתכנים מוגנים או בחומרים בעלי זכויות יוצרים.

מטרות הפעילות

- ♦ פיתוח הבנה שיש דרכים שונות להגיב כשלא נעים לי. זיהוי
- ♦ רגשות: כעס, פחד, עלבון.
- ♦ היכרות עם שלושה סגנונות תגובה דרך עולם בעלי-החיים.
- ♦ תרגול תגובה אסרטיבית (דולפינית) באופן משחקי ובטוח.

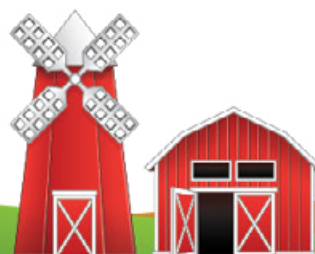
עזרים

- ♦ כרטיסים או בובות של כריש, דג, דולפין
- ♦ כרטיסי רגשות (שמחה, כעס, פחד, עלבון)

מהלך הפעילות

א. פתיחה – "בים כמו בגן"

- נפתח בשיחה קצרה:
"בים יש הרבה בעלי חיים.
הכריש, הדג והדולפין מתנהגים אחרת כשקורה משהו..."
- נציג את שלוש הדמויות:
- ♦ **הכריש** – תוקף כשכועס ("אם לוקחים לי, אני נושך"). **הדג** –
- ♦ שותק ובורח ("אני מפחד להגיד משהו").
- ♦ **הדולפין** – מדבר יפה, מבקש, מסביר ("לא אהבתי את זה, אני רוצה תור").
- נשאל:
- "איך כל אחד מרגיש?"
- "מי לדעתכם מרגיש טוב אחר כך?"

ב. פעילות מרכזית – "מה הייתי עושה?"

- נציג סיטואציות קצרות:
 - ♦ ילד לקח לי את הצעצוע.
 - ♦ חבר אמר לי "אני לא משחק איתך".
 - ♦ שני ילדים רבים מי יושב ליד המורה.
 - ♦ מישוהו שפך לי מים על הציור.
- נבקש מהילדים להראות איך כל דמות מגיבה (בתנועה או בקול).
- נסכם יחד:
 - ♦ הכריש – תוקפני.
 - ♦ הדג – שותק ומרגיש לבד.
 - ♦ הדולפין – מדבר, שומר על עצמו, לא פוגע באחר.

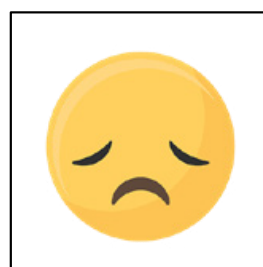
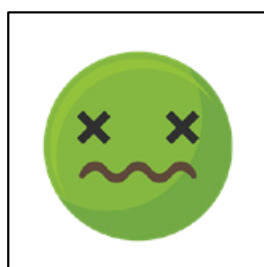
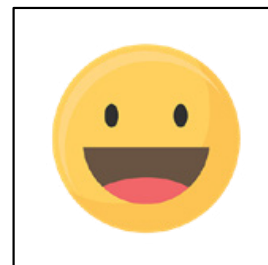
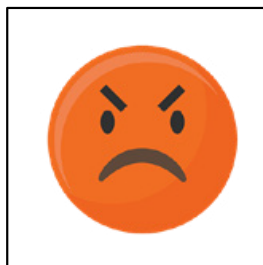
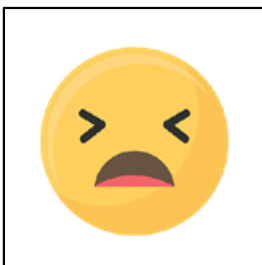
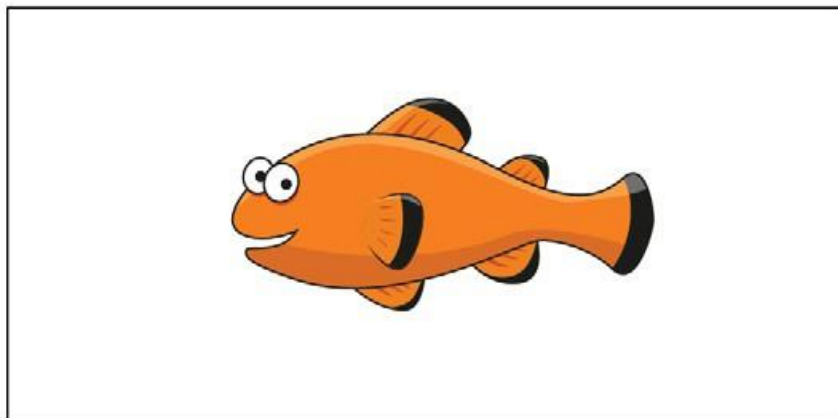
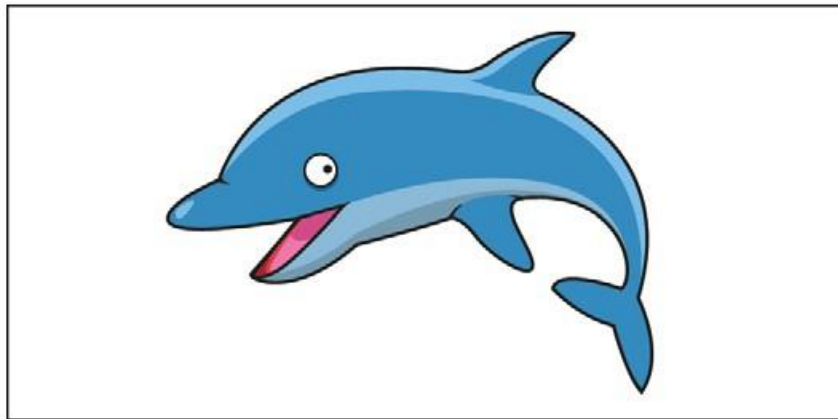
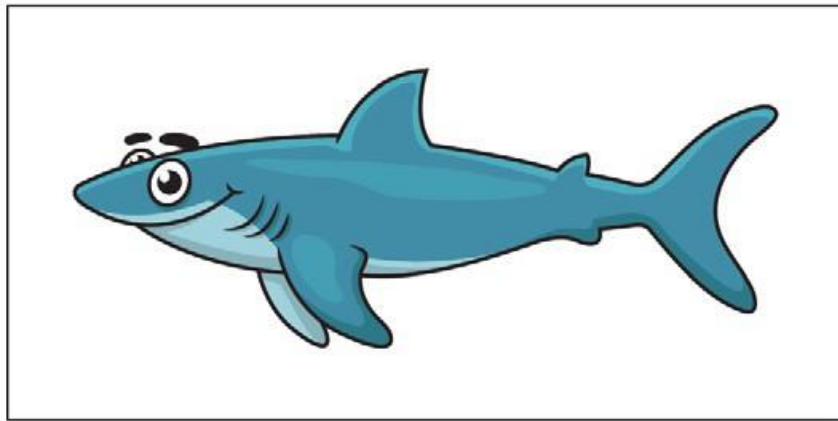
ג. תרגול קצר – "שפת הדולפינים"

- נתרגל משפטים דולפיניים:
 - ♦ "לא נעים לי".
 - ♦ "אני רוצה גם תור".
 - ♦ "אפשר לדבר על זה".
- נשתמש בקול רגוע, ידיים פתוחות, מבט בעיניים.

סיכום היום

- ♦ נסכם: "דולפין יודע לשמור על עצמו ולדבר יפה".
- ♦ הכנה ליום הבא:
"מחר נלמד איך אני עוזר לעצמי כשאני כועס או נעלב – כדי להישאר דולפין".

"איך אני עוזר לעצמי להיות דולפין רגוע"

מטרות הפעילות

- ♦ פיתוח יכולת ויסות עצמי – איך להירגע כשאני נסער.
- ♦ למידה של דרכים מעשיות להרגעה (נשימה, ספירה, דמיון).
- ♦ עידוד שיח נעים והבעת רגשות במילים.
- ♦ חיזוק תחושת המסוגלות והשליטה העצמית.

עזרים

- ♦ ציור של דולפין
- ♦ בריסטול כחול – "ים רגוע".
- ♦ בועות סבון
- ♦ ציורים של "כפתורי הרגעה" – נשימה, ספירה, חיבוק, שתייה, מבוגר
- ♦ דפים ליצירה: דולפין + "בועות כוח" אישיות

מהלך הפעילות

א. פתיחה – "הים של הרגשות"

- נשאל: "מה קורה כשאנחנו כועסים? איך הגוף מרגיש?"
- ננשף יחד בועות סבון – נתרגל נשימה רגועה:
- "נושמים עמוק, נושפים בועה – הים שקט".
- נלמד שהדולפין יודע להירגע לפני שהוא מדבר.

ב. פעילות מרכזית – "הכפתורים שלי"

- נציג ארבע דרכים שדולפין משתמש בהן כשהוא מרגיש נסער:
- ♦ נושם נשימות עמוקות.
- ♦ סופר עד חמש.
- ♦ הולך למבוגר או לחבר לדבר.
- ♦ אומר לעצמו: "אני רגוע, זה יעבור".
- כל ילד בוחר "כפתור הרגעה" שמתאים לו, ומצייר אותו בבועה קטנה.

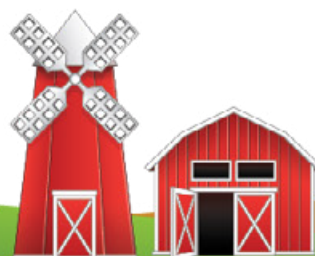

ג. יצירה – "דולפין עם בועות כוח"

- כל ילד מקבל דולפין.
- הילד מדביק סביבו "בועות כוח" – עיגולים קטנים שעליהם מצויר או כתוב:
"אני נושם", "אני
מדבר",
"אני מבקש יפה",
"אני רגוע".
- נצמיד את כולם על קיר כחול – "ים של דולפינים רגועים ומקשיבים".

ד. סיכום

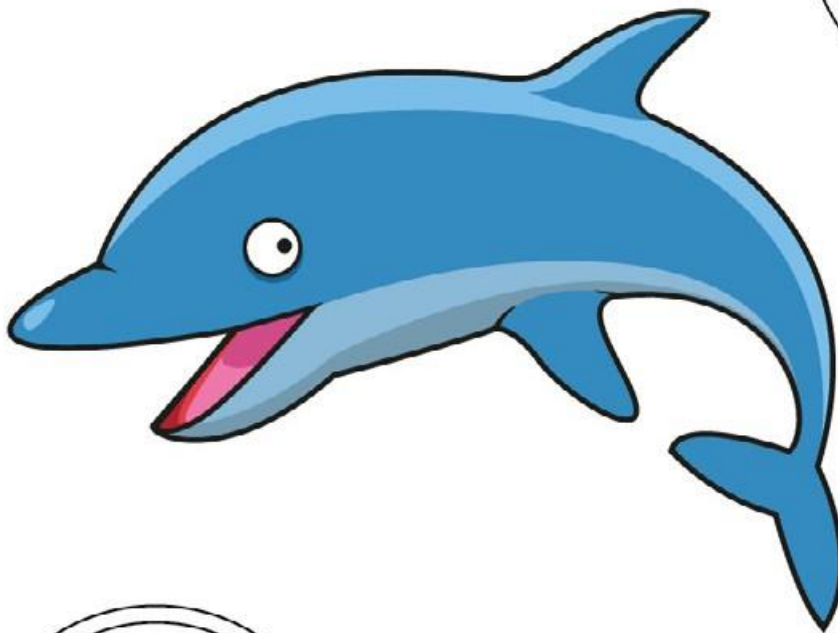
- נעשה תרגול קצר: "כשאני מרגיש כריש – אני נושם וחוזר להיות דולפין".
- נדגיש:
"לדבר בנעימות זה לא לוותר – זה לשמור על עצמי וגם על החבר".

נשימה

חיבוק

ספירה

שתייה

מבוגר

רביעי ייחודי

שבוע שני – משחקים של פעם

זהו יום של נוסטלגיה וקסם – הילדים לומדים איך שיחקו פעם: גוגואים, חבל קפיצה, קלאס, חמש אבנים ועוד. משחקים שדורשים דמיון, שיתוף פעולה ותנועה.

מטרה:

לפתח כישורים חברתיים, תנועה, משחק אותנטי – ליהנות מכל הלב!

פתיחה קבועה:

רביעי הגיע –

מה מחכה?

הפתעה בכל פעם –

לא נגלה!

דרמה, חרוזים, אנגלית וצחוק,

ומשחקים של פעם –

כמו קסם מתוק!

אחת, שתיים, שלוש – דג מלוח

מטרות:

שליטה בתנועה, ויסות, ריכוז, דחיית סיפוקים, משחק חברתי מהנה.

עזרים:

אין צורך בעזרים.

מהלך:

- ♦ ילד אחד עומד עם הפנים לקיר, וכולם מאחוריו בשורה.
- ♦ הוא אומר: "אחת, שתיים, שלוש – דג מלוח!"
- ♦ בזמן שהוא סופר – שאר הילדים מתקדמים לכיוונו.
- ♦ כשהוא מסיים את המשפט, הוא מסתובב במהירות, וכל הילדים חייבים לקפוא במקום כמו "דג מלוח".
- ♦ מי שזז – חוזר להתחלה.
- ♦ הראשון שמגיע אליו – מחליף אותו.

ים-יבשה משודרג

מטרות:

הבחנה חזותית, ידע על בעלי חיים, פיתוח קואורדינציה והקשבה.

עזרים:

סרט הדבקה או חבל ארוך ליצירת גבול בין "ים" ל"יבשה".

מהלך:

- ♦ נגדיר צד אחד של הקו כ"ים" וצד שני כ"יבשה".
- ♦ נכריז בקול שמות של בעלי חיים.

- ♦ אם בעל החיים חי בים – הילדים קופצים לצד של הים. אם
- ♦ הוא חי ביבשה – קופצים ליבשה.
- ♦ אפשר להוסיף בלבול ומשחק מהיר: דגים, אריות, צבים, צפרדעים, לוויתנים, נמרים וכו'.
- ♦ מי שטועה – עושה תנועה מצחיקה של דג או בעל חיים אחר ויכול לחזור למשחק.

דייג דייג באיזה צבע

מטרות:

פיתוח שפה, הבחנה בצבעים, ריכוז, זריזות ותיאום עין-גוף.

עזרים:

אין צורך בעזרים.

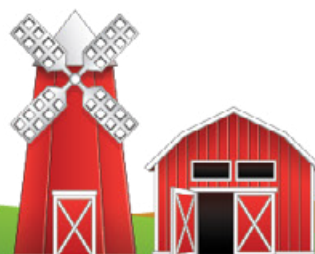
מהלך:

- ♦ כל הילדים עומדים בצד אחד של החדר, והדייג עומד ממולם.
- ♦ הילדים שרים יחד: "דייג דייג – באיזה צבע?"
- ♦ הדייג עונה: "באדום!" (או כל צבע אחר).
- ♦ כל ילד שיש עליו פריט בצבע הזה – נוגע בבגד הצבעוני ויכול לעבור בבטחה לצד השני.
- ♦ שאר הילדים – צריכים לרוץ לצד השני בלי שהדייג יתפוס אותם.
- ♦ מי שנתפס – הופך להיות הדייג הבא.

סיום חגיגי ליום רביעי

דקלום לסיום:

הילדים יושבים במעגל בצורה רגועה לסיכום היום החגיגי.
שיחקנו היום – כמו פעם ממש,
שמחנו נהנינו, חלף מהר ללא חשש,

צחקנו, רצנו, היה כיף גדול –
ועכשיו ננשום בשקט, נניח הכל.
הידיים עושות שלום,
העיניים מחייכות,
הלב שמח בפנים בפנים –
כי עוד יום מסתיים בנעימים!
ועכשיו כולנו נושמים.. נושמים...
מחר, עוד יום – נשחק משחקים מהנים!

אופציה לשדרוג- (מוצע בזאת הצעה ורעיונות למחווות ידיים תואמות לדקלום הסיום)

דקלום סיום עם מחוות:

שיחקנו היום – כמו פעם ממש
נרים ידיים לצדדים, סיבוב קל במקום
שמחנו נהנינו, חלף מהר ללא חשש
ידיים על הלחיים – חיוך גדול, אחר כך נצביע על "שעון" מדומה ביד
צחקנו, רצנו, היה כיף גדול –
ידיים על הבטן בצחוק מדומה, ואז ריצה במקום עם קפיצה קטנה
ועכשיו ננשום בשקט, ננוח הכל.
נשימה עמוקה – ידיים על הבטן עולות ויורדות לאט

הידיים עושות שלום,

נפנוף איטי בשתי הידיים

העיניים מחייכות,

להצביע לשתי העיניים ואז למתוח חיוך עם האצבעות בצידי הפנים

הלב שמח בפנים בפנים -

שתי הידיים בצורה של לב מול החזה

כי עוד יום מסתיים בנעימים!

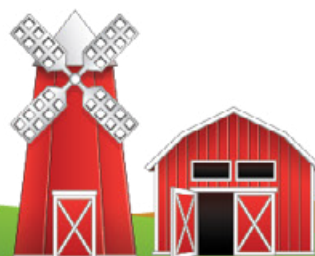
ידיים עולות למעלה כאילו "שמש זורחת", חיוך גדול

ועכשיו כולנו נושמים... נושמים...

שמים אצבע לפה לשקט, ואז ידיים עולות ויורדות עם נשימה איטית

מחר עוד יום - נשחק משחקים מהנים!

מחיא כף + קפיצה קטנה בשמחה

משל הדגים והשועל – "אם אין מים אין חיים, ואם אין תורה אין קיום"

אמרו לרבי עקיבא: מפני מה אתה מוסר עצמך על דברי תורה?
אמר להם: משל למה הדבר דומה? לשועל שהיה מהלך על גב הנהר וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום.

אמר להם: מפני מה אתם בורחים?

אמרו לו: מפני הרשתות שפורשים עלינו בני אדם.

אמר להם: רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותיי עם אבותיכם?
אמרו לו: אתה הוא שאומרים עליך פיקח שבחיות? אינך פיקח אלא טפש! אם במקום חיותנו אנו מתייראים, במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה!

אף אנו – עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה, שכתוב בה "כי הם חיינו ואורך ימינו" – כך. אם נניחנה ונלך לעסוק בדברים אחרים – על אחת כמה וכמה!
(ברכות דף ס"א עמוד ב').

מטרות:

- ♦ היכרות חווייתית עם המשל של הדגים והשועל.
- ♦ פיתוח הבנה בסיסית על הצורך של בעלי החיים בסביבה הטבעית שלהם.
- ♦ חיבור לרעיון שהתורה נותנת לנו חיים כמו שהמים נותנים חיים לדגים.
- ♦ עידוד חשיבה, שיח ויצירה סביב ערכים של שייכות וטוב.

עזרים:

- ♦ דבק חם כחול
- ♦ תמונה של דגים ושועל
- ♦ מוזיקה שמחה על התורה לסיום
- ♦ חומש/ספר תורה קטן
- ♦ דף לצביעה- "התורה היא חיינו"

מהלך הפעילות:

א. פתיחה – סיפור המשל (סיפור בהמחזה)

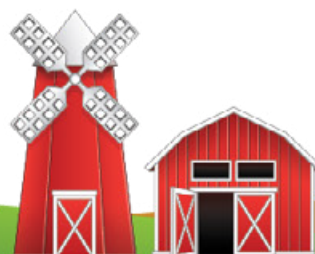
נספר לילדים בעזרת התמונה-
יום אחד ישבו דגים בתוך הים ושחו להם בשקט.
פתאום בא שועל חכם מהיבשה וקרא אליהם:
"דגים יקרים! למה אתם מתחבאים כל הזמן במים?
תבואו אליי ליבשה – תגורו איתי, יהיה לכם שקט וביטחון!"
הדגים הסתכלו אחד על השני ואמרו:
"מה פתאום! אם נצא מהמים – לא נוכל לחיות אפילו רגע אחד!"
אמרו הדגים לשועל: "המים הם החיים שלנו – בלי מים אין דגים". ורבי
עקיבא לימד אותנו מזה:
"כמו שהדגים לא יכולים בלי מים – כך אנחנו לא יכולים בלי התורה".

ב. שיח קצר אחרי הסיפור:

- נשאל את הילדים:
- ♦ "למה הדגים לא רצו לצאת מהמים?" "מה
 - ♦ קורה לדג אם הוא יוצא מהמים?"
 - ♦ "ומה זה אומר בשבילנו – מה 'המים' שלנו?"
(נכון: "התורה היא כמו המים שלנו – היא נותנת לנו חיים טובים ושמחה בלב").

ג. פעילות תנועה – "בים או ביבשה?"

- נסמן עם דבק חם כחול – זה הים.
- מסביב- זו היבשה.
- הילדים הם "דגים" – שוחים בים לצלילי מוזיקה רגועה.
- נקרא בקול "בא השועל!" – הילדים צריכים לעצור.
השועל אומר:
"בואו אליי ליבשה, יהיה לכם טוב!"

הילדים עונים בקול:

"אנחנו דגים! בלי מים – אי אפשר!"

(אפשר לחזור על זה כמה פעמים עם קצב שונה – תרגול שמיעה, תגובה ומשחק דמיון).

ד. דף צביעה

"התורה היא חיינו"

ה. סיכום וריקוד שמחה

נניח את ספר התורה הקטן על כיסא במרכז המעגל,
נשמיע שירים שמחים כמו "תורת ד' תמימה", "טוב לי תורת פיך". הילדים
רוקדים סביב, מחזיקים ידיים, עושים רכבות ומעגלים.

שיח סיום:

- ◆ "איך אנחנו יכולים להיות חלק מהתורה?"
- ◆ תשובות אפשריות של הילדים:
- ◆ "כשאנחנו שומעים סיפור מהתורה או פרשת שבוע".
- ◆ "כשאנחנו עושים מצוות ומעשים טובים".
- ◆ "כשאנחנו נותנים לאבא ולאחים ללמוד תורה בשקט".
- ◆ "כשאנחנו שרים שירי תורה ושמחים בה".

הרחבה לבוגרים:

נבקש מהילדים להציע מה קורה לבעלי חיים שנמצאים במקום לא מתאים להם
(דג בלי מים, ציפור במים, אריה בשלג...) – שיח על "להיות במקום שטוב לי".

"התורה שהוציאה לנו היא"

שבוע שלישי

בגן החיות של הערכים"- מסע מרתק בין בעלי החיים, כל אחד מלמד אותנו משהו חשוב על עצמנו.

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד' רביעי ייחודי	יום ה'	
מי אני בקולות	רכבת החיות	חיית הקסם	דיקלום קבוע לרביעי בשבוע	החיות מתעוררות	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים
ביקור בגן החיות- איזהו גיבור	יום הקוף- השתקפות חיובית	יום הפיל- עזרה ורגישות	יום אנגלית- גן החיות	גן החיות שלי	פעילות חינוכית העשרתית
חיות נפרדות לישון	שרשרת החיות	בלון מתנפח	דקלום לסיום	מי נכנס לחישוק?	סיום יום

במסע אל גן החיות נגלה שבעלי החיים לא רק שונים מאיתנו – הם גם יכולים ללמד אותנו על עצמנו.

נפגוש את האריה ונלמד ממנו על גבורה אמיתית, את הקוף שילמד אותנו להיות מראה טובה לאחרים, ואת הפיל – על לב גדול ועזרה הדדית. נגלה שכוח אמיתי לא נמדד בשרירים, אלא בלב רגוע, בחיוך, וביכולת לבחור בטוב גם כשקשה.

נשחק, ניצור, נקשיב ונלמד איך להיות "גדולים מבפנים" – חזקים, רגישים וחברים טובים.

על כל השבוע הזה נזכור את דברי חז"ל:
"איזהו גיבור – הכובש את יצרו" (אבות ד', א')

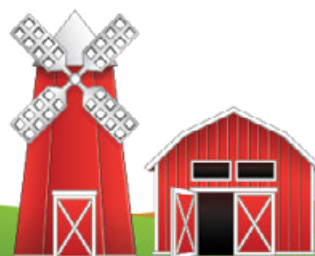
ביקור בגן החיות- "איזהו גיבור"

מטרות:

- ♦ יצירת פתיחה חגיגית לנושא החדש
- ♦ הכרת עולם בעלי החיים דרך חוויה
- ♦ עידוד סקרנות ולמידה משותפת

עזרים:

- ♦ דפי סמל "איזהו גיבור"
- ♦ לורדים/ צבעים/ מדבקות
- ♦ חוט לתליית הסמל

פתיחת שבוע "גן החיות"

מהלך:

- נאסוף את הילדים למעגל ונאמר:
"השבוע נצא למסע מיוחד – אל גן החיות! בכל יום נפגוש בעל חיים אחר ונלמד ממנו משהו חשוב על עצמנו".
- נשאל:
"מי כבר היה בגן החיות? מה רואים שם? מה כל כך מיוחד בכל בעל חיים?"
- נעבור למשחק התנועות: **"מי המנהיג?"**
 - ♦ ילד אחד יוצא החוצה.
 - ♦ בוחרים מנהיג שמתחיל תנועות של בעל חיים מסוים (קופץ כמו קוף, הולך כאריה, עף כציפור).
 - ♦ כולם מחקים את המנהיג.
 - ♦ הילד מבחוץ חוזר ומנסה לנחש מי המנהיג.
- נסכם:** "היום נכיר את מלך החיות – האריה. אבל נגלה שהוא לא רק חזק בגוף, אלא גם חזק בלב!"

יום האריה

מקורות:

- "איזהו גיבור? הכובש את יצרו." (פרקי אבות ד, א)
"הווי עז כנמר וקל כנשר ורץ כצבי וגיבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים." (פרקי אבות ה, כ)
- א. סיפור – "הילד שחיפש את הגיבור"**
נספר בקול שקט ומרוכז:
בחיידר סיפר המלמד את המשנה: "איזהו גיבור – הכובש את יצרו". בערב ישב יוסי וחשב לעצמו: מי הוא הגיבור האמיתי?
הוא ראה את דוד החזק שסוּחב שקי תפוחי אדמה – "בטח הוא הגיבור!"
אחר כך ראה את אחיו הגדול צועק בקול חזק – "אולי מי שצועק הכי חזק הוא הגיבור?"

אבל אז ראה את סבא –השכן שפך לו מים בגינה, יוסי היה בטוח שסבא יצעק בקול- כי סבא חזק וגיבור...

אבל סבא חיך ואמר בקול שקט: "לא נורא, זה רק מים".

הילד הבין: **הגיבור האמיתי הוא זה שמצליח לעצור את עצמו להתגבר ולא לכעוס.**
"הכובש את יצרו" מתגבר על היצר הרע ומקשיב ליצר הטוב שמנחה אותו להתנהג בנחת בעדינות ובגבורה.

ב. שיח רגשי - "מתי גם אנחנו צריכים להיות גיבורים?"

נזמין שיחה פתוחה עם הילדים:

מתי קשה לכם להתגבר?

לדוגמה:

♦ כשחבר לקח משחק.

♦ כשאנחנו רוצים להגיד מילה לא יפה.

♦ כשלא רוצים לשמוע בקול אמא או הגננת.

♦ כשאנחנו רוצים משהו עכשיו ולא מקבלים.

♦ כשנפל לנו מגדל שבנינו לבד.

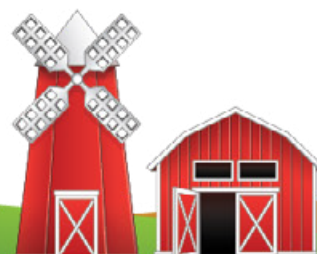
♦ כשיש תור ואנחנו רוצים להיות ראשונים.

אפשר לשחק משחק קצר:

נתאר מקרה ("מישהו לקח לך כדור") – הילדים עונים יחד:

"אני גיבור – אני לא צועק, אני נושם ונרגע".

(אפשר לעשות תנועת נשימה עם היד על הלב.)

ג. פעילות יצירה – "סמל הגיבור האמיתי"

מהלך:

- הילדים מקבלים דף עם כיתוב (כמין סמל)
- צובעים, מדביקים מדבקות
- ננקב חור קטן ונשחיל חוט – הסמל הופך למדליה.

ד. פעילות המשך להטמעה – "כתר הגבורה"

מטרת הפעילות: עידוד חוויית הצלחה והתמדה בתרגול של שליטה עצמית והתנהגות מיטיבה.

מהלך:

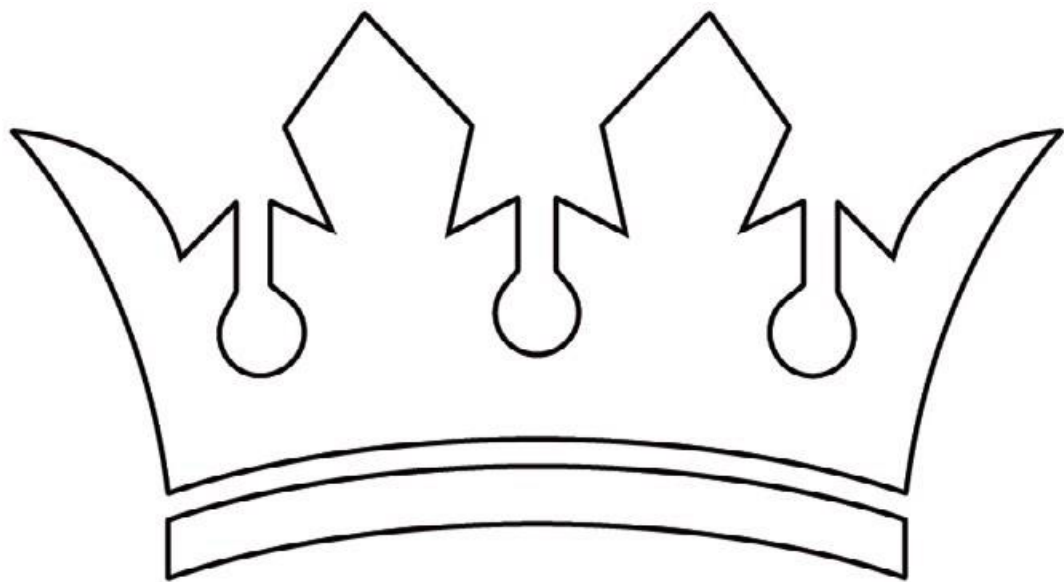
- נכין פלאקט גדול עם הכיתוב **"איזהו גיבור – הכובש את יצרו"** ותמונת כתר גדול במרכז.
- סביר לילדים שהכתר שייך לכולם – והוא מתמלא זהב בכל פעם שמישהו מצליח להתגבר:
- כשלא כועסים, כשמחכים בתור, כשעוזרים לחבר, כששומרים על שקט, כשנמנעים ממילה לא יפה ועוד.
- בכל פעם שילד מצליח לנהוג בגבורה – מדביקים יחד **מדבקת זהב** על הכתר.

הרחבת הפעילות לבוגרים

- לשוחח על ההבדל בין כוח חיצוני (כמו שרירים של אריה) לבין כוח פנימי (שליטה עצמית, מחשבה לפני מעשה), ולהדגיש שכוח פנימי הוא הכוח הכי גדול שיש.

**"איזה גיבור -
הכובש את יצרו"**

יום הקוף – "השתקפות חיובית"

מטרות:

- ◆ חיזוק מודעות עצמית והשפעת ההתנהגות שלי על הסביבה.
- ◆ הבנת קשרי גומלין – מה שאני עושה לאחרים חוזר אליי.
- ◆ עידוד שיח חברתי חיובי ויכולת בחירה בהתנהגות טובה.

עזרים:

- ◆ מראה קטנה (או מראה גדולה לקבוצה).
- ◆ כרטיסי הבעות פנים שמחות / כועסות / מופתעות
- ◆ דף עם ציור של מראה לכל ילד
- ◆ צבעים, מדבקות.
- ◆ עיגול נייר כסף להדבקה להשתקפות במראה

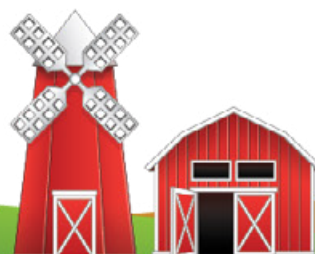
א. פתיחה

- נאסוף את הילדים במעגל ונאמר:
"היום אנחנו ממשיכים את המסע שלנו בגן החיות – ונפגוש את הקוף!
הקופים אוהבים לשחק, לקפוץ, ולחקות זה את זה. הם גם מזכירים לנו משהו חשוב
– שהחברים מסביב מחקים אותנו, כמו מראה".
- נציג מראה ונשאל:
"מה אתם רואים כשאתם מסתכלים במראה? אם אני מחייך – מה המראה עושה? אם
אני עושה פרצוף כועס – מה רואים?"
- נסכם:
"המראה מחזירה לנו בדיוק את מה שאנחנו עושים – וככה גם החברים!
כשאנחנו מחייכים, מדברים יפה, משתפים – גם הם מחייכים אלינו בחזרה".

ב. פעילות תנועתית – "מראה מראה"

מהלך:

- ◆ זוגות ילדים עומדים זה מול זה.
- ◆ אחד הוא "המראה" – עליו לחקות בדיוק את התנועות של בן הזוג (חיך, תנועת ידיים, קפיצה, ניעור גוף).

♦ אחרי כמה רגעים מתחלפים בתפקידים.

♦ נרחיב בהדרגה – כל הקבוצה מחקה את תנועות "הקוף המנהיג".

שיח קצר אחרי המשחק:

"איך הרגשתם כשחיקו אתכם? ואיך הרגשתם כשאתם חיקיתם אחרים?"

"מה קורה כשמישהו מחייך אלינו? וכשמדברים אלינו בכעס?"

ג. שיח רגשי – "מה אני משדר לחברים?"

נציג לילדים תמונות של הבעות פנים שונות ונבקש מהם לחקות אותם.

לאחר מכן נבקש מחצי קבוצה להדגים וחצי קבוצה להתבונן ולענות.

נשאל:

מה אנחנו מרגישים כשאנחנו רואים חבר כועס? ואיך זה בשבילנו שהוא מחייך?

נלמד משפט סיכום:

"כשאני מחייך – החבר מחייך אליי בחזרה".

ד. יצירה – "החיוך שלי"

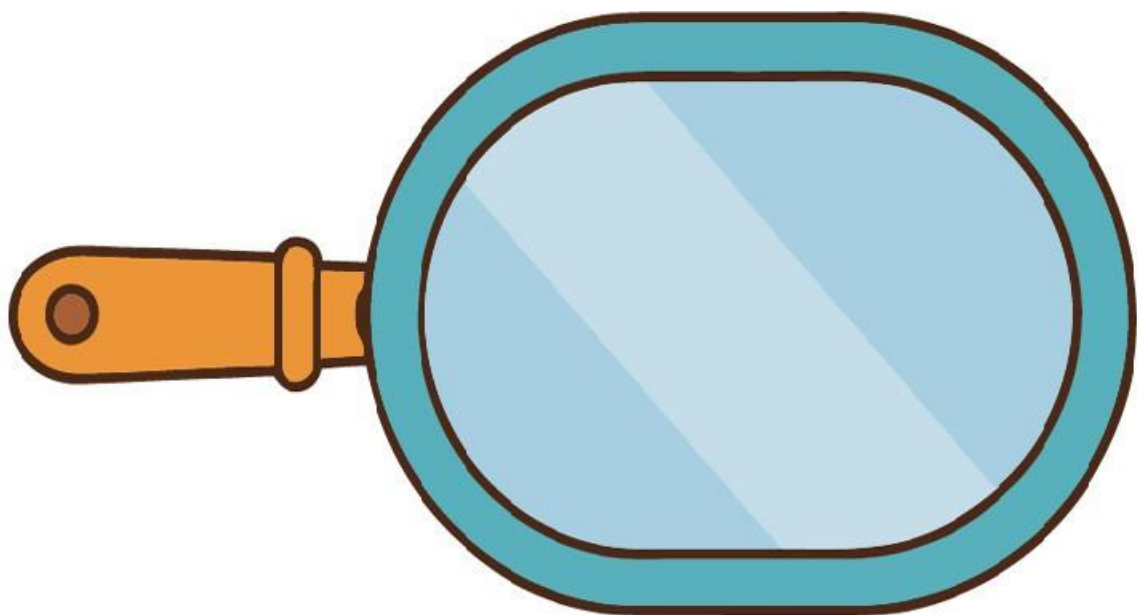
כל ילד מקבל דף עם ציור של מראה- צובע ומקשט

נדביק על הדף עיגול של נייר כסף במקום המיועד.

הרחבת הפעילות לבוגרים

♦ לשוחח על האחריות שלנו "להיות המראה הטובה" של החברים.

יום הפיל – עזרה ורגישות

מטרות:

- ♦ חיזוק תחושת האחריות ההדדית והעזרה זה לזה.
- ♦ פיתוח רגישות לצרכים של האחר.
- ♦ חוויה גופנית ורגשית המדגישה כובד, איטיות, תשומת לב ויחד.

פתיחה:

היום נצא למסע בעקבות אחד מבעלי החיים הכי מיוחדים – הפיל. הוא ענק וחזק, אבל הלב שלו – רך ורגיש. חוקרים גילו שפילים הם בעלי חיים חברתיים מאוד, החיים בעדרים מלוכדים ושומרים זה על זה.

א. פתיחה לילדים (במעגל):

"ילדים, היום נמשיך את המסע בגן החיות ונבקר אצל הפיל! מה אתם יודעים עליו?" הילדים משתפים.
נסכם את התשובות ונוסיף- אבל הפיל הוא לא רק גדול – הוא גם רגיש מאוד.
אם פיל קטן נופל – הפילים האחרים עוזרים לו לקום.
אם אחד עצוב – הם נוגעים בו עם החדק ומלטפים.
ננסה היום ללמוד מהפיל – איך אפשר להיות חזקים וגדולים בלב – כשאנחנו עוזרים אחד לשני."

עזרים:

- ♦ כדור גדול
- ♦ מוזיקה שקטה וקצבית

ב. פעילות תנועתית – "כבד וקל"

מהלך:

- ♦ נזמין את הילדים לקום ולעשות "הליכת פיל":
הולכים באיטיות, בצעדים כבדים, הידיים משתלשלות כמו חדק.
- ♦ אחר כך – "הליכת צבי" או "קוף" – קלילה, קופצנית, מהירה.
- ♦ נשאל: איך הרגשתם בגוף כשאתם הולכים כמו פיל? ואיך כקוף?

ג. פעילות עזרה הדדית

מהלך:

- ◆ משחק זוגות: כל זוג מחזיק יחד חפץ (כדור, כרית, קופסה) רק בעזרת הכתפיים / המצח / האף / מרפקים.
- ◆ המטרה: להגיע לצד השני של החדר מבלי להפיל.
- ◆ דגש: חייבים לשתף פעולה בעדינות, לא בכוח!
- ◆ שיח קצר אחר כך: "מה היה עוזר לכם לשאת יחד? איך הרגשתם כשזה הצליח?"

ה. משחק רגשי – "מי צריך עזרה?"

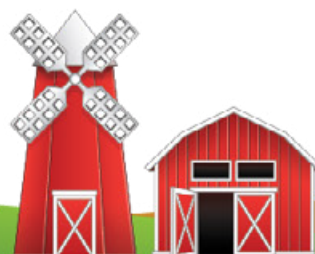
- נציג מצבים קצרים:
- ◆ ילד שנופל משחק.
 - ◆ ילדה שלא מצליחה לסגור רוכסן.
 - ◆ ילד שמחפש את המקום שלו בתור.
- נשאל:
- "מה אפשר לעשות?"
- נחזק כל תשובה חיובית: "איזה פיל גדול יש לך בלב!"

ו. סיום מרגיע – "הלב של הפיל"

- הילדים ישכבו במעגל על הרצפה.
- נשמיע מוזיקה רגועה.
- נסכם בקול רגוע ושקט:
- "נחייך, ננשום כמו פיל, נשיפה ארוכה באף – חוווווו..."
- נזכר בפיל שבלב – ובזה שבכל פעם שאנחנו עוזרים, גם הלב שלנו גדל, ומפנה מקום לעוד דברים טובים"

הרחבת הפעילות לבוגרים:

- ◆ לערוך "אתגר עזרה יומית": כל ילד בוחר כל יום מעשה קטן של עזרה – ומספר עליו למחרת.
- ◆ לשוחח על עזרה שלא תמיד רואים – כמו הקשבה, חיבוק, מקום בתור, מילה טובה.

רביעי ייחודי

שבוע שלישי – יום אנגלית

יום אנגלית הוא מפגש קליל וחיובי עם השפה. דרך שירים, תנועה, ברכות פשוטות ומשחקים ויזואליים – הילדים לומדים להכיר מילים חדשות, לענות לשאלות ולהרגיש נעים עם שפה חדשה

מטרה: חשיפה חיובית, חיזוק ביטחון עצמי בהתנסות בשפה זרה – בדרך חווייתית.

פתיחה קבועה:

רביעי הגיע –

מה מחכה?

הפתעה בכל פעם –

לא נגלה!

דרמה, חרוזים, אנגלית וצחוק,

ומשחקים של פעם –

כמו קסם מתוק!

יום אנגלית – גן חיות (Zoo)

מטרות הפעילות:

- ◆ חשיפה לשפה האנגלית בדרך חווייתית, באמצעות בעלי חיים מוכרים ואהובים.
- ◆ פיתוח אוצר מילים בסיסי באנגלית.
- ◆ שילוב תנועה, משחק ורגש בלמידה חווייתית.

מילים חדשות:

אריה Lion - לִיּוֹן

פיל Elephant – אֵלִיפַּנט

ג'ירפה Giraffe - גִּירָף

קוף Monkey - מֶאֱנָקִי

גן חיות Zoo - זוּ

עזרים:

- ◆ כרטיסי תמונות צבעוניים של כל בעל חיים + שם באנגלית
- ◆ קוביות או קונוסים לסימון מסלול חצר
- ◆ צמידים עם הכיתוב – "איזה כיף אני לומד אנגלית"

מהלך הפעילות:

חלק א' – היכרות עם המילים החדשות

- המנחה מציג לילדים את התמונות: Lion, Elephant, Giraffe, Monkey, Zoo.
- הילדים חוזרים יחד בקול על המילים החדשות.

כל מילה מלווה בתנועה:

- ◆ Lion – שואגים כמו אריה
- ◆ Elephant – מניפים את היד כמו חדק
- ◆ Giraffe – נמתחים בצוואר
- ◆ Monkey – מקפצים ומוחאים כפיים
- ◆ Zoo – פותחים ידיים לצדדים כאילו רואים את כל החיות יחד

חלק ב' – מסלול "הספארי"

- ◆ יוצרים מסלול בחצר עם קונוסים או חישוקים.
 - ◆ ליד כל תחנה מונחת תמונה של בעל חיים.
 - ◆ כל ילד בתורו עובר בין התחנות –
 - ◆ כשהוא מגיע לתמונה, עליו **לעשות את תנועת החיה** ולומר את המילה באנגלית בקול.
 - ◆ לדוגמה: מגיע לתמונה של פיל - עושה חדק - אומר Elephant
 - ◆ בסוף המסלול כולם צועקים יחד:
- !Welcome to the Zoo**

חלק ג' – סיום וחיזוק

- ◆ הילדים מתיישבים במעגל.
- ◆ המנחה מציג שוב את התמונות ושואל: מה זה?
- ◆ הילדים עונים יחד.
- ◆ כל ילד מקבל צמיד עם הכיתוב: "איזה כיף אני לומד אנגלית"

הרחבה לבוגרים:

- ◆ התאמה בין תמונה למילה (כרטיסי התאמה).
- ◆ משחק "מי נעלם" – המנחה מסתיר תמונה אחת, הילדים צריכים לנחש איזו חסרה ולומר את שמה באנגלית.

איזה כיף אני לומד אנגלית

Lion

Giraffe

Monkey

Elephant

יום סיום – "גן החיות שלי"

מטרות:

- ♦ לסכם בדרך חווייתית את נושא "גן החיות".
- ♦ לעודד ביטוי אישי ויצירתי – כל ילד מציג את בעל החיים שבחר.
- ♦ לפתח יכולת דיבור בפני קבוצה, שיתוף והקשבה.
- ♦ לחזק תחושת גאווה ושייכות קבוצתית.

עזרים:

- ♦ קליי / פלסטלינה- ליצירת בעל החיים.
- ♦ קרטון, קופסאות קטנות,
- ♦ נייר צבעוני,
- ♦ מקלות ארטיק,
- ♦ דבק,
- ♦ טושים,
- ♦ מדבקות- ליצירת הכלובים

א. פתיחה במעגל:

"היום אנחנו מסיימים את המסע שלנו בגן החיות!
פגשנו בעלי חיים שונים – חזקים, עדינים, סקרנים... וכל אחד לימד אותנו משהו על עצמנו.
היום נכין גן חיות משלנו – שכל בעל חיים יהיה מיוחד, בדיוק כמו כל אחד ואחת מכם".
שיחה קצרה:

- ♦ איזו בעל חיים אתם הכי זוכרים מהשבועות האחרונים?
- ♦ מה אתם אוהבים בה?
- ♦ איזו תכונה שלה הייתם רוצים לעצמכם? (כמו אומץ, עזרה, סבלנות, שמחה)

ב. יצירה - "החיה שלי"

מהלך:

- כל ילד בוחר בעל חיים שהוא אוהב במיוחד. הילדים
- יוצרים את בעל החיים מקלוי או פלסטלינה.
- לאחר מכן כל אחד בונה לה "בית" או "כלוב" מחומרים פשוטים – קופסה, גלילים, מקלות וכו'.

ג. תערוכת "גן החיות שלנו"

- כל שולחן הופך ל"פינת חיות" – הילדים מסדרים עליו את היצירות שלהם.
- כל קבוצה בוחרת שם לפינה שלה (לדוגמה: "יער הקופים", "שביל הפילים", "פינת החיות האמיצות").

מסע בין החיות

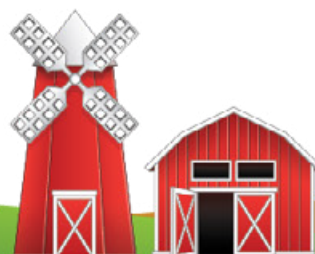
- כל ילד מציג את היצירה שלו ומספר בכמה מילים על החיה שבחר: "אני הכנתי פיל כי הוא עוזר לחברים שלו".
- שאר הילדים מסתובבים בין הפינות, שואלים, מתפעלים, ומוחאים כפיים לכל מציג.
- אפשר להכין "כרטיס כניסה לגן החיות" ולחתום לכל ילד שעבר בכל התחנות.

נסכם:

"בגן החיות שלנו כל בעל חיים חשוב – כמו שכל אחד מכם חשוב בקבוצה שלנו. כל אחד מיוחד במשהו אחר – וכשכולנו יחד, אנחנו כמו גן חיות שמח ומלא חיים!"

הרחבה לבוגרים:

להכין חידון: "איזו חיה אני?" – אחד מחקת תנועות של חיה והאחרים מנחשים.

שבוע רביעי

"צער בעלי חיים – הלב של הסיפור" -
נגלה איך חז"ל מלמדים אותנו לראות, להרגיש
ולדאוג לכל יצור חי.

יום ה'	יום ד' רביעי ייחודי	יום ג'	יום ב'	יום א'	
החיות מתעוררות	דיקלום קבוע לרביעי בשבוע	חיית הקסם	רכבת החיות	מי אני בקולות	פתיחה והתכנסות
ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים	ארוחת צהריים
מסיבת תודה לפלאי החי	מי זוכר?	רגישות ודאגה לעוזרים שלנו	דואגים לתרנגולים	רגישות לבעלי החיים	פעילות חינוכית העשרתית
מי נכנס לחישוק?	דקלום לסיום	בלון מתנפח	שרשרת החיות	חיות נפרדות לישון	סיום יום

השבוע נפתח את הלב ונלמד איך גם יצורים קטנים מלמדים אותנו שיעור גדול – על חמלה, אחריות ורגישות.

נקשיב לסיפורים על משה רבנו, על תלמיד חכם ששכח להאכיל את התרנגולים, ועל הרב שדאג לחתולה – ונבין מה פירוש באמת "יש לי לב רגיש שלא שוכח להרגיש". נגלה שכשאנחנו שמים לב לאחר – אנחנו לא רק עוזרים לו, אלא גם מגדלים בתוכנו לב גדול יותר.

הפסוק "ורחמיו על כל מעשיו" (תהילים קמ"ה) הקב"ה מרחם על כל ברואיו, על אנשים, על חיות, אפילו על היצורים הכי קטנים.

אם ננסה להתנהג כמוהו – ולגלות לב רחום גם כלפי בעלי החיים – נהפוך את העולם שסביבנו לרך, נעים ומתחשב יותר.

רגישות לבעלי החיים

חמלה, אחריות ורגישות –

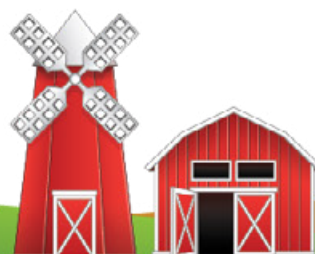
בעקבות סיפורו של משה רבנו והגדי

מטרות

- ♦ הכרת סיפור מהמדרש המדגים רגישות לבעלי חיים. פיתוח
- ♦ יכולת התבוננות, אמפתיה וחמלה.
- ♦ חיזוק תחושת האחריות והדאגה לאחר.
- ♦ העמקת ההבנה כי רחמנות על בעלי חיים היא חלק מעולמו של יהודי.

עזרים

- ♦ תמונה של גדי או כבשה קטנה דשא או
- ♦ בד ירוק (המרעה)
- ♦ כלי קטן עם מים (הברכה)
- ♦ קטע כתוב מהמדרש ("כשהיה משה רבנו רועה את צאן יתרו...")
- ♦ כרטיסיות עם ביטויי רגש (שמח, עייף, צמא, דואג, כועס)

מהלך הפעילות

א. פתיחה – סיפור מהמדרש

לשון המדרש אָמְרוּ רַבּוּתֵינוּ: כְּשֶׁהָיָה מֹשֶׁה רִבֵּינוּ עָלִיו הַשְּׁלוֹם רוֹעֶה צֹאנָיו שֶׁל יִתְרוֹ בַּמִּדְבָּר, בָּרַח מִמֶּנּוּ גְדִי וְרֹץ אַחֲרָיו עַד שֶׁהִגִּיעַ לַחֲסוֹת. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ לַחֲסוֹת, נִדְדַּמְנָה לוֹ בִּרְכָה שֶׁל מִים וְעַמֵּד הַגְּדִי לִשְׁתוֹת. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעַ מֹשֶׁה אֶצְלוֹ, אָמַר: אֲנִי לֹא הֵייתִי יוֹדֵעַ שְׂרָץ הֵייתָ מִפְּנֵי צָמָא, עֵיף אַתָּה! הִרְכִּיבוּ עַל כַּתְּפוֹ וְהָיָה מְהֵלֶךְ. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: יֵשׁ לָךְ רַחֲמִים לִנְהַג צֹאנָיו שֶׁל בֶּשֶׂר וְדָם, כֶּךָ, חֵיִיךְ - אַתָּה תִרְעָה צֹאנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵיוּ: "וּמֹשֶׁה הָיָה רוֹעֶה".

נקרא לילדים את הסיפור בלשון פשוטה:
כשהיה משה רבנו רועה את הצאן של יתרו, רץ פתאום גדי קטן מהעדר.
משה רץ אחריו עד שראה שהגדי הגיע לבריכת מים ועמד לשתות.
משה לא כעס עליו – הוא הבין שהגדי היה צמא.
משה אמר: "מסכן, עייף אתה!" הרים אותו בעדינות על הכתף והחזיר אותו לעדר.
אז אמר ה' למשה: "אם אתה מרחם כך על צאנו של אדם – אתה תדע גם לרחם על עם ישראל".

נראה יחד תמונה של גדי, ונשאל:

- ◆ למה לדעתכם הגדי ברח?
- ◆ מה משה עשה כשהבין למה הוא ברח?
- ◆ איך אתם הייתם מרגישים אם הייתם במקומו של משה?

ב. שיח רגשי קצר

נניח במרכז כרטיסיות עם רגשות.

נשאל:

- ◆ איך הגדי הרגיש בהתחלה?
 - ◆ איך הרגיש כשהוא שתה מים?
 - ◆ איך משה הרגיש כשהבין למה הוא ברח?
- נחבר: "כשאנחנו שמים לב מה מרגיש האחר – אנחנו יכולים לעזור לו".

ג. פעילות חווייתית – "עוזרים לגדי הקטן"

נפזר ברחבי הכיתה כרטיסיות של "עדר" (תמונות של כבשים או גדיים). אחד הילדים יהיה "הגדי שאבד", והוא יתחבא מאחורי משהו בכיתה. שאר הילדים יהיו "הרועים" – וילכו בעדינות לחפש אותו, בלי רעש, בתשומת לב, עד שמוצאים אותו.

נשוחח:

- ♦ איך הרגשתם כשחיפשתם אותו?
- ♦ איך זה מרגיש כשמישהו מחפש אותך ודואג לך?

הרחבה לבוגרים – "עין טובה ורגישות לעולם"

נפתח בשאלה:

"למה דווקא זה גרם לה' לבחור במשה להיות מנהיג ישראל? הרי זה 'רק' גדי קטן..."

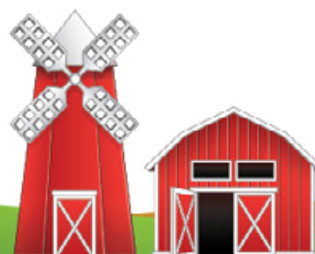
נשמע תשובות, ואז נפתח שיח קצר:

- ♦ לפעמים אדם נבחן לא בדברים הגדולים, אלא באיך הוא מתייחס לקטנים.
- ♦ הרחמים של משה על הגדי מראים לב פתוח ויכולת לראות גם את מה שרוב האנשים לא רואים.
- ♦ מנהיג אמיתי, או אדם בעל לב גדול, הוא זה ששומע גם את ה"קול החלש" – בין אם זה ילד בכיתה, שכן מבויש, או בעל חיים צמא.

אפשר להוסיף:

"הרגישות הזו היא לא רק לבעלי חיים – היא דרך חיים.

לראות, לשים לב, לעצור רגע לפני שמגיבים, ולשאול: מה השני מרגיש עכשיו?"

דואגים לתרנגולים

חמלה, אחריות ורגישות – בעקבות הסיפור על תלמידו ר' יצחק אשכנזי האר"י הקדוש ששכח להאכיל את התרנגולים.

מטרות

- ♦ פיתוח תחושת אחריות כלפי בעלי חיים.
- ♦ עידוד אמפתיה והקשבה לצורכי האחר.
- ♦ חיבור בין סיפור, שיחה ויצירה חווייתית.

עזרים

- ♦ שני ציורים של תרנגולים.
- ♦ קערית קטנה עם "אוכל תרנגולים" (גרעיני תירס, פתיתי קונפלקס או חרוזים).
- ♦ כרטיסיות רגש (שמח, רעב, שבע).
- ♦ צלחות חד-פעמיות צבעוניות (אחת לכל ילד).
- ♦ קל"י בצבעים- צהוב, אדום, לבן, מעט שחור ומעט כתום. - לכל ילד ליצירה של תרנגול.
- ♦ מעט גרעינים אמיתיים או מדבקות עגולות קטנות (לייצג "אוכל").

מהלך הפעילות

פתיחה – סיפור בקצרה

נספר לילדים בקול רך:

היה פעם תלמיד טוב, שלמד אצל רב חכם. יום אחד אמר לו הרב:

"בשמים לא מרוצים ממך..."

התלמיד נבהל מאוד ושאל: "למה, מה עשיתי?"

אמר הרב: "שני התרנגולים שלך בבית – כבר יומיים רעבים. הם קוראים אל ה' מהרעב".

התלמיד הצטער מאד, מיד הלך הביתה, נתן להם אוכל ומים.

מאז הוא הבטיח – כל בוקר קודם כל מאכילים את התרנגולים!

נשאל:

- ♦ איך התרנגולים הרגישו כשהיו רעבים?
 - ♦ איך הרגישו כשהתלמיד נתן להם לאכול?
 - ♦ מה אתם עושים כשמישהו בבית רעב או צריך עזרה?
- מקור האיסור:** הפסוק "ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת", ודרשו חכמים מכך שאסור לאדם לטעום כלום עד שייתן מאכל לבהמתו. (שולחן ערוך קס"ז)

פעילות חווייתית – "מאכילים את התרנגולים שלנו"

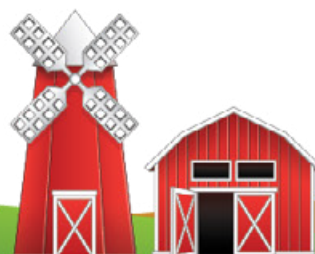
- כל ילד מקבל קערית קטנה (חד-פעמית) עם כמה "זרעונים" (מדבקות עגולות קטנות או גרעיני תירס).
- מניחים במרכז "תרנגול גדול" מצויר על בריסטול.
- כל ילד בתורו בא ומניח בעדינות את "האוכל" בקערית של התרנגול ואומר: "אני דואג לתרנגול שלי".
- בסוף נכריז: "איזה יופי! כולכם שמתם לב מי צריך עזרה".

יצירה – "התרנגול שלי שבע ושמח"

כל ילד יכין **תרנגול מקלי** על צלחת צבעונית:

שלבים:

- נכין עיגול בינוני בצע צהוב
- נוסיף כרבולת אדומה- 3 עיגולים קטנים בקודקוד
- שתי עיניים מעיגולים קטנים לבנים ועליהם נקודה שחורה
- אף קטן- משולש כתום בין העיניים.
- את התרנגול נניח על צלחת
- בתחתית הצלחת נדביק מדבקות עגולות / פירורים מחומר כלשהו – "האוכל של התרנגול".

סיום רגשי

נשב יחד במעגל, עם תמונה של תרנגול, נעביר אותו בין הילדים במעגל ונדקלם יחד -
"יש לי לב, לב רגיש - לא שוכח להרגיש".

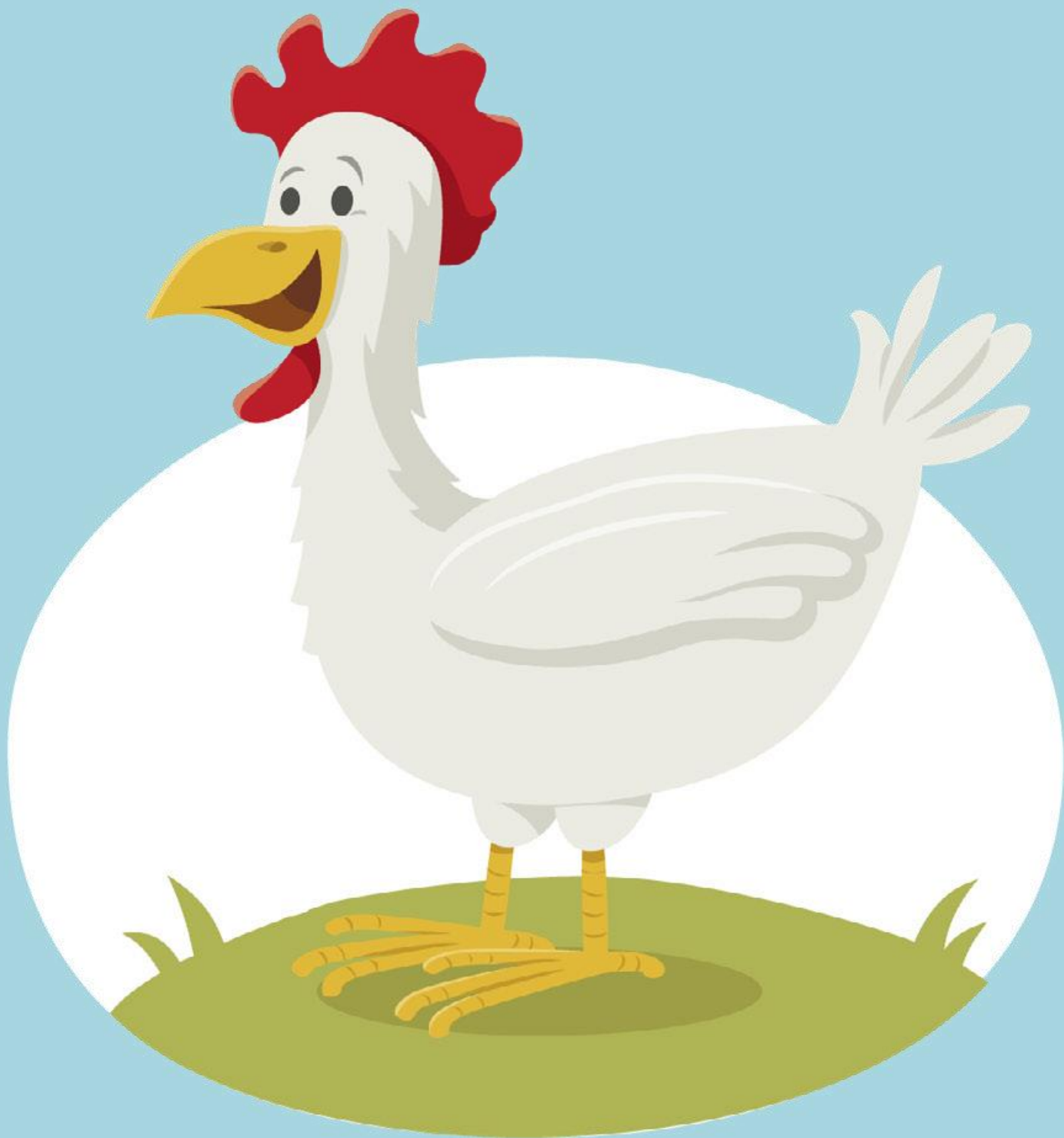
נשאל:

- ♦ למי עוד אפשר לעזור?
- ♦ מה נלמד מהתלמיד ומהרב?

הרחבה לבוגרים:

- ♦ לשחק משחק "מי ימצא את הזרע?" - מחביאים חרוזים או פתקי "זרעים טובים" במרחב, ועל כל אחד כתוב מעשה טוב או תכונה חיובית.

רגישות ודאגה לעוזרים שלנו

בעקבות הסיפור על ר' אריה לויין והחתולה

מטרות

- ♦ להבין מה פירוש לדאוג גם למי שעוזר לנו.
- ♦ לפתח אמפתיה ותחושת אחריות כלפי בעלי חיים.
- ♦ לעורר שיח על נתינה, תשומת לב והכרת טובה.

א. פתיחה – סיפור הרב והחתולה

נקרא את הסיפור לילדים בקול רך,
פעם אחת בא תלמיד לרב אריה לויין שהיה רב בירושלים לפני הרבה שנים וסיפר לו:
"בבית של הרב יש הרבה עכברים ליד המחסן,
הבאתי לשם חתולה שתעזור ותשמור".
אחרי כמה ימים ראה הרב את החתולה ושאל:
"מי נותן לה אוכל?"
ענה התלמיד:
"לא צריך, היא אוכלת את העכברים". חיך
הרב ואמר לו בעדינות:
"אם יש חיה שעוזרת לנו – אנחנו צריכים לעזור לה גם.
צריך לתת לה אוכל ולדאוג לה".
והלך הרב להביא קערית חלב לחתולה.
החתולה שתתה בשמחה,
והתלמיד למד שלדאוג לאחר – זה גם לדאוג לבעלי חיים.

לאחר הסיפור נשאל:

- ♦ מה התלמיד עשה?
- ♦ מה הרב עשה כשהבין שהחתולה עוזרת לו?
- ♦ מה הרב לימד את התלמיד?

נחזק את המסר:

לפעמים יש מישהו שעוזר לנו – ואנחנו צריכים לחשוב איך לעזור לו בחזרה.

ב. שיח רגשי קצר

נשאל:

- ♦ מי עוזר לכם בבית או בגן?
- ♦ איך אתם יכולים לעזור לו בחזרה?
- ♦ מה מרגיש מי שעוזרים לו?

הרחבה לבוגרים

שיחה קצרה

- ♦ מי עוד צריך שנשים לב אליו?
- ♦ איך נדע שמישהו צריך עזרה אם הוא לא אומר כלום?
- אפשר ליצור לוח שבועי קטן:
"היום דאגתי ל..." –
הילדים מוסיפים ציור קטן או מדבקה בכל פעם שהם עושים מעשה של דאגה.

מי זוכר?

מטרות:

- ♦ פיתוח שפה, זיהוי שמות בעלי חיים וחיזוק זיכרון חזותי.
- ♦ הרחבת אוצר מילים וביטוי מילולי.
- ♦ עידוד שיתוף פעולה, הקשבה והתבוננות משותפת.

עזרים:

- ♦ קלפי זיכרון גדולים – תמונה של בעל חיים + שם הכתוב מתחת.
- ♦ קלפים תואמים רק עם שם בעל החיים (לילדים קוראים).
- ♦ לילדים צעירים – קלפים כפולים עם תמונה בלבד.
- ♦ שקיות פסגור אישיות לאריזה.
- ♦ מספריים, דבק, צבעים במידת הצורך.

א. פתיחה – "מי גר בגן החיות שלנו?"

- ♦ נאסוף את הילדים במליאה ונאמר:
"היום אנחנו נכין משחק זיכרון גדול של בעלי חיים – ונראה מי יצליח לזכור איפה מסתתר כל חבר!"

נציג בפני הילדים את קלפי המשחק הגדולים, נניח אותם על הרצפה כשפניהם כלפי מטה.

נקרא בכל פעם לילד אחר לבחור שני קלפים.

אם מצא זוג תואם – נריע כולנו יחד ונאמר בקול את שם בעל החיים. אם לא – נחזיר למקום וננסה שוב עם חבר אחר.

חשוב: גם ילדים שעדיין לא יודעים לקרוא יאמרו בקול יחד עם כולם את שם בעל החיים.

ב. פעילות קבוצתית – "לזכור ולשחק"

לאחר המשחק במליאה, כל ילד יקבל דף עבודה עם קלפים ריקים ויכין לעצמו את משחק הזיכרון האישי שלו.

הילדים יצבעו ויגזרו את הקלפים.

נאפשר לכל ילד לשחק בזוג או בקבוצה קטנה.

נעודד שיח:

♦ "מי מצא את הפיל?"

♦ "איפה הסתתר האריה שלך?"

♦ "איזה בעל חיים אתה הכי אוהב ולמה?"

ג. סיום – "משחק הביתה"

לאחר סיום המשחקים נארוז כל סט קלפים בשקית פסגור אישית. נאמר לילדים:

"היום הכנתם משחק מיוחד משלכם – משחק זיכרון של בעלי החיים! תוכלו לקחת הביתה ולשחק עם ההורים והאחים".

הרחבה לבוגרים:

♦ ניתן להוסיף כרטיסי "רמזים מילוליים" – לדוגמה:

♦ "אני חי בג'ונגל ויש לי רעמה." (הילדים מנחשים: אריה)

♦ "אני אוהב לאכול בננות ולטפס על עצים." (קוף)

♦ אפשר ליצור חידון קבוצתי – הילד שומע תיאור וצריך לבחור את הקלף המתאים.

♦ הרחבה לשפה – לדבר על מאפיינים משותפים ושונים בין בעלי חיים ("למי יש כנפיים?", "מי גר במים?").

פִּיל

נָחָשׁ

צֶפּוֹר

תֶּרֶנְגוֹל

כֶּבֶשֶׂה

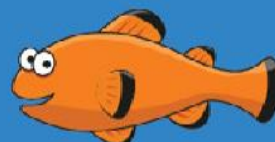
קוֹר

פָּרָה

אַרְיֵה

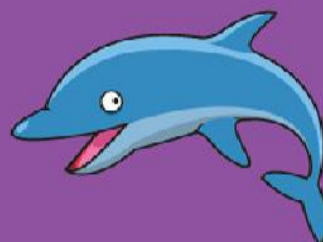
דָּג

אֵיל

כָּרִישׁ

דּוֹלְפִין

פִּיל

נָחָשׁ

צִפּוֹר

תְּרַנְגוֹל

כֶּבֶשֶׂה

קוף

פָּרָה

אַרְיֵה

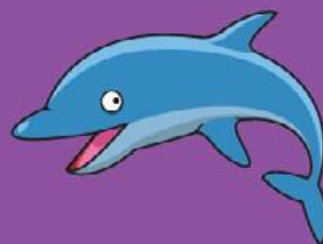
דָּג

אֵיל

כָּרִישׁ

דּוֹלְפִין

יום סיום – "מסיבת תודה לעולם המופלא של החיות"

מטרות:

- ♦ לסכם את נושא "פלאי החי" בדרך חווייתית ומשמחת.
- ♦ לעורר זיכרון ולמידה דרך משחק, יצירה ודמיון.
- ♦ לעודד הבעת רגשות של תודה, חמלה ורגישות.
- ♦ לחזק תחושת שייכות ושמחה משותפת.

עזרים:

- ♦ קופסת הפתעות (קופסה גדולה עם חפצים וצעצועים המזכירים מושגים שונים שלמדנו עליהם)
- ♦ רצועות בריסטול חומות להכנת כתר
- ♦ ציורי חיות להדבקה (מכל מה שלמדנו החודש – בעלי חיים במשק, בים, בספארי וכו')
- ♦ עלים מנייר ירוק, טושים, דבק, מספרים
- ♦ מוזיקה שמחה לסיום

א. פתיחה במעגל – "קופסת ההפתעות שלנו"

נניח במרכז את קופסת ההפתעות.

נזכיר יחד: "היום אנחנו מסיימים את החודש המיוחד שלנו – פלאי החי!"

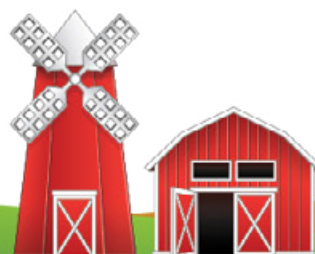
בתוך הקופסה יש כל מיני בעלי חיים וחפצים שלמדנו עליהם.

כל פעם נזמין ילד אחד להוציא פריט, ונשאל:

♦ מי מזהה מה זה?

♦ מה למדנו עליו החודש?

נקשיב לכל ילד, ונשמח על כמה שאנחנו כבר יודעים!

ב. תרגיל מרכזי – יצירה: "כתר פלאי החי שלי"

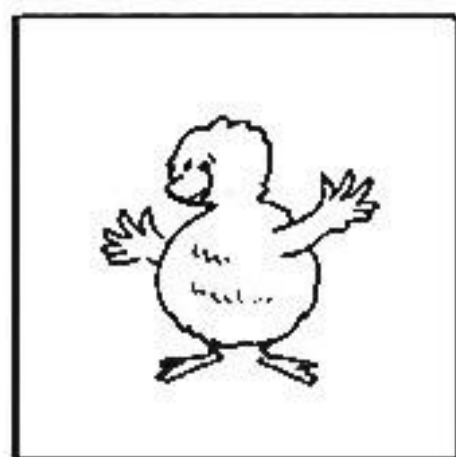
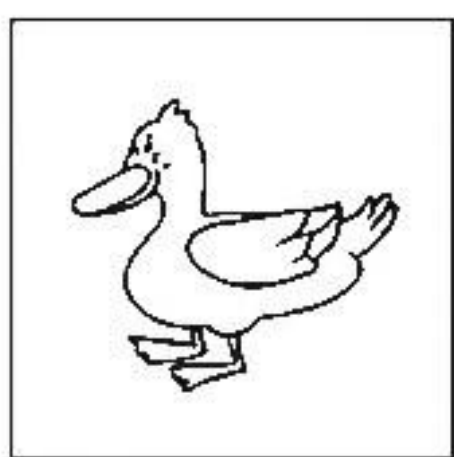
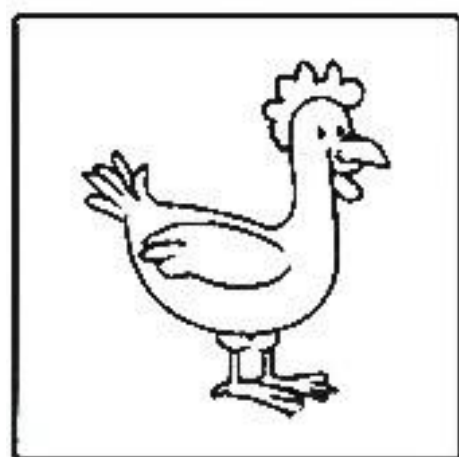
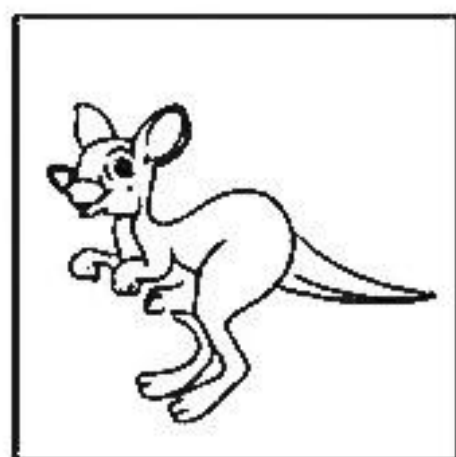
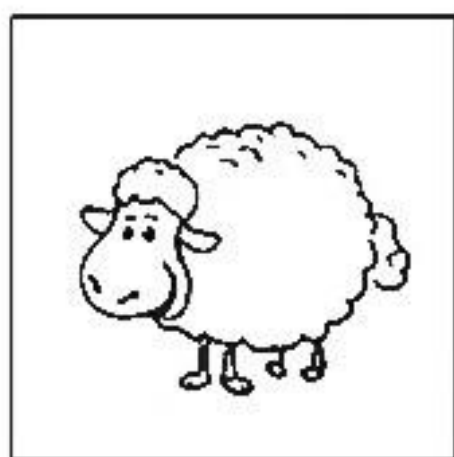
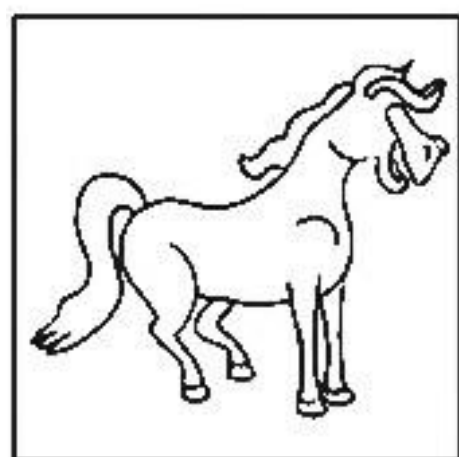
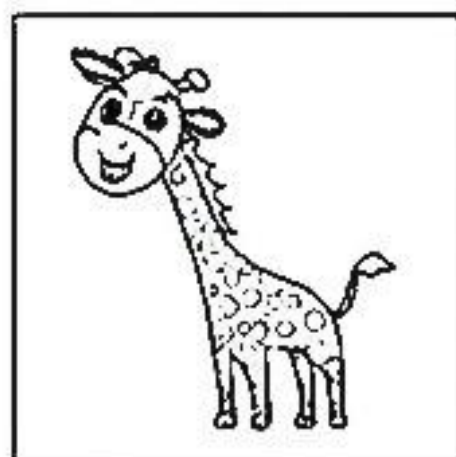
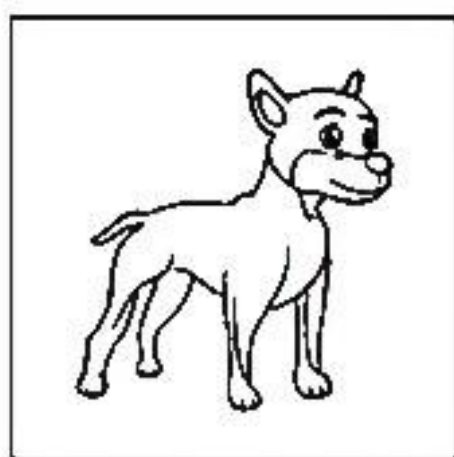
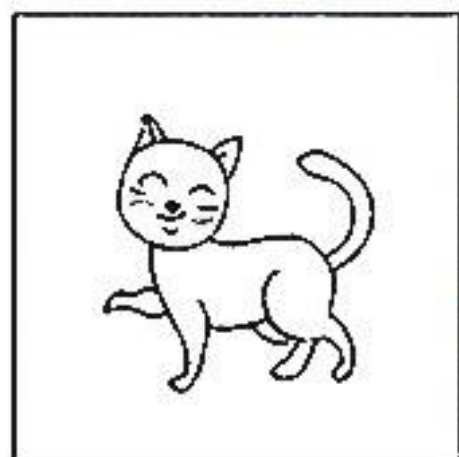
נכין כתר מיוחד לכל ילד:

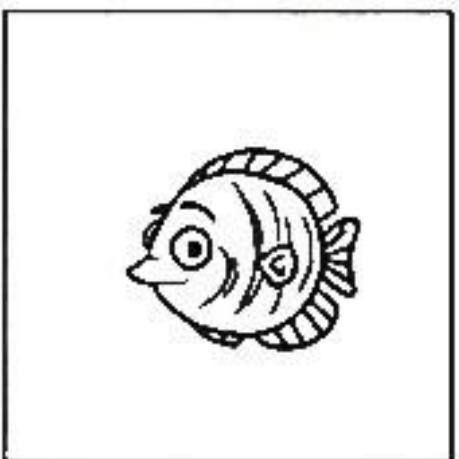
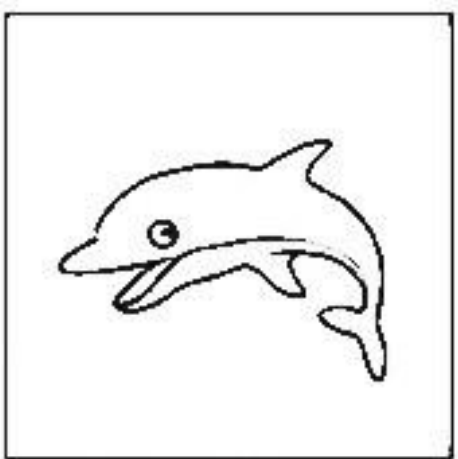
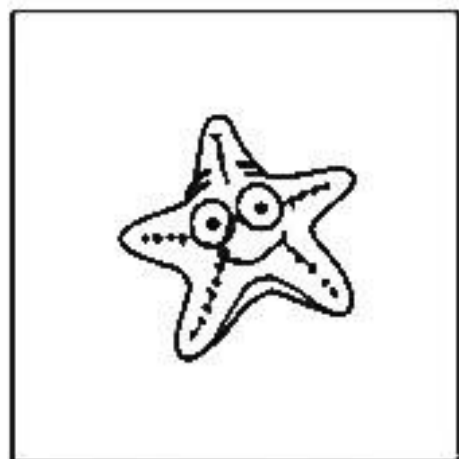
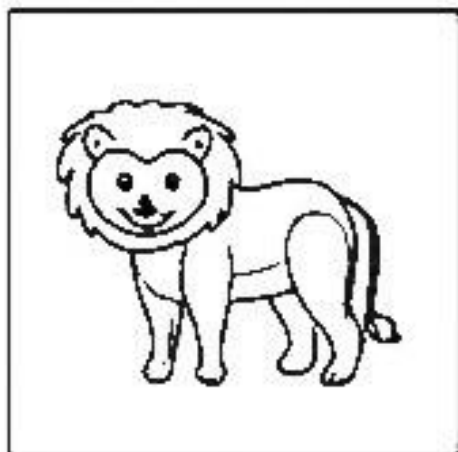
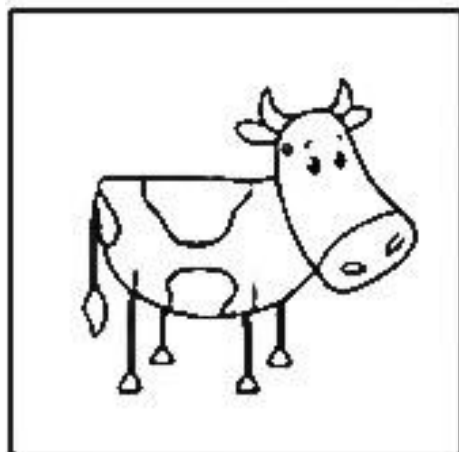
- נמדוד רצועת בריסטול חומה לראש של הילדים.
 - הילדים ידביקו עלים ירוקים מנייר – כדי שתיראה כמו יער.
 - כל אחד יבחר ציורים של בעלי חיים שאהב מהחודש.
 - כל ילד יצבע, יגזור, וידביק אותם על הכתר שלו מסביב.
 - כשהכתרים מוכנים – נהפוך ל"שומרי פלאי החי"!
- אפשר להסתובב בין הילדים, להסתכל על הכתרים, ולהגיד מחמאות:
"איזה אריה חזק יש לך על הכתר!", "איזה דולפין שמח!"

ג. מסיבת תודה לחיות

- נשב במעגל עם הכתרים על הראש.
- ניזכר בכל מה שלמדנו מבעלי החיים בחודש הזה.
- כל ילד יגיד "תודה" לבעל חיים שבחר – על מה שלמד ממנה.
- לקבוצות קטנים נוכל לומר יחד והילדים יחזרו אחרינו:
- ♦ תודה לפרה על החלב.
 - ♦ תודה לאריה שלימד אותנו להתגבר.
 - ♦ תודה לדולפין שלימד אותנו לשמור על חברים.
 - ♦ תודה לפיל שלימד אותנו לעזור לחברים.

רשימת ציוד לתוכנית חינוכית "פלאי החי"

שבוע א'

- ◆ חבילה אחת של חוט צמר
- ◆ סל או קופסה גדולה ומקושטת
- ◆ דפים צבעוניים, צבעי גואש או טושים, מספרים, דבק, קישוטים ליצירה
- ◆ בריסטול גדול לבן
- ◆ בריסטולים בצבעים שונים
- ◆ 3 קופסאות קרטון (אפשר מארגזים קטנים)
- ◆ רצועות נייר ירוקות
- ◆ רצועות נייר חומות
- ◆ 6 שקיות פומפונים קטנים בצבע צהוב
- ◆ ביצים מפלסטיק או מקלקר
- ◆ סלסלות קטנות
- ◆ חבל באורך של כ-6 מטר
- ◆ דבק חם
- ◆ 4 חישוקים

שבוע ב'

- ◆ בד כחול גדול
- ◆ בריסטול כחול
- ◆ בועות סבון
- ◆ דבק חם
- ◆ חומש או ספר תורה קטן

שבוע ג'

- ◆ לורדים/ צבעים/ מדבקות
- ◆ חוט דק 30 ס"מ
- ◆ מראה קטנה (או מראה גדולה לקבוצה)
- ◆ צבעים, מדבקות
- ◆ עיגול נייר כסף להדבקה להשתקפות במראה
- ◆ קוביות או קונוסים לסימון מסלול חצר
- ◆ 10 חבילות פלסטלינה בכל מיני צבעים
- ◆ קרטון, קופסאות קטנות, נייר צבעוני, מקלות ארטיק, דבק, טושים, מדבקות
- ◆ 3 חבילות דפי ממו

שבוע ד'

- ◆ בד ירוק אם אין, בריסטול ירוק גדול
- ◆ כלי קטן עם מים
- ◆ קערית קטנה
- ◆ 2 חבילות פומפונים קטנים בצבע צהוב.
- ◆ 40 צלחות חד-פעמיות צבעוניות
- ◆ קל"י בצבעים- צהוב, אדום, לבן, מעט שחור ומעט כתום
- ◆ מדבקות עגולות קטנות בצבעים שונים
- ◆ 40 שקיות פסגור בינוניות
- ◆ מספריים, דבק, צבעים
- ◆ קופסת קרטון גדולה
- ◆ רצועות בריסטול חומות
- ◆ עלים מנייר ירוק, טושים, דבק, מספריים

פלאי החי

תוכנית העשרה חינוכית
ניצנים בגני הילדים